

(رسالة)

حكم تكفير المعين والفرق بين قيام الحجة وفهم الحجة

به كوردی

نوسینی

الشيخ إسحاق بن عبد الرحمن بن حسن بن محمد بن عبد الوهاب

(1276 – 1319) کۆچی

وهرگیژانی

باوکی بیگهرد پینجوینی

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله، أما بعد:

به هؤی ئەم غوربه تهی ئیسلام و موسلمانان تییکه وتوون، به تایبه تی ئەو موسلمانانه ی که خاوه نی عیلمن و تیده کۆشن به زمان و مال و گیانیان بۆ به دیه پینانی ته وحید و پاراستنی ته وحید له هه لوه شیینه ره وه کانی، ته وحید بۆته که وره ترین خه می ژیا نیان بۆ ته وحید ده ژین و ده مرن، وه هه ر بۆ ته وحیدیش دروستکراون، هه روه ک الله تعالی ده فه رمووی: {وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ} {الذاریات : 56}.

(البغوي) له ته فسیره که یدا ده ئی: (ابن عباس رضي الله عنه) فه رموویه تی: هه ر شتیک له قورئاندا هاتییت به ناوی (عبادة) ئەوا مانا که ی (ته وحیده).

وه هه ر له ته فسیری (البغوي) دا هاتوو که (ابن عباس رضي الله عنه) له ته فسیری ئایه تی (21) ی سوپه تی (البقرة) دا فه رموویه تی: (اعبدوا ربکم : واتا وحدوا ربکم).

(بوخاری) ش له سه حیحه که یدا له (کتاب التفسیر) له ته فسیر ئەم ئایه ته دا ده فه رمووی: (إلا ليعبدون : واتا إلا لیوحدون).

ئەمەش روونه له لای هه ر موسلمانیک (موحد) که ووشه ی (عبادة یان اعبدوا) چ له قورئاندا وه چ له سوننه تدا به مانای ته وحید دی، ئەوه تا ده بیتین الله تعالی له چه نده ها شوینی قورئانی پیرۆزدا ده فه رمووی: (اعبدوا الله ولا تشركوا به شیئا)، وه هه روه ها که باسی چیرۆکی پیغه مبه ران ده کات (عليهم الصلاة والسلام) هه موویان به قه ومه کانیان ووتوه: (يا قوم اعبدوا الله ما لكم من إله غيره)، وه هه روه ها پیغه مبه ر "صلی الله علیه وسلم" له زۆر فه رمووده دا فه رموویه تی: (اعبدوا الله ولا تشركوا به شیئا)، ئایا ده کړیت بلّین له م هه موو ده قانه دا ووشه ی (عبادة یان اعبدوا) به مانای ته وحید نایه ت به لکو ته نها به مانای عیبادت کردنی وه کو نوێژ و زه کات و پۆژوو و جه ج و ئەمانه دی، هه روه ک زۆربه ی خه لکی به ناو موسلمانانی ئەم سه رده مه واتیگه یشتوو ؟ مه گه ر که سیک ئەلف و بی ته وحید نه زانییت وابلّیت، جا چ په رستنیک له ته وحید

گه وره تره ؟ ئەم شتەش لە زمانی عەرەبیدا پوونە، وەنەبێت لادان بێت لە زمانی عەرەبی که زمانی قورئان و سوننەتە، چونکە ووشەی (معبود) واتا پەرستراو بە مانای (مألوه = إله) دێت، بۆیە لە زاراوەی شەرعییدا زۆرجار لە بری تەوحیدی ئولوهیەت زانایان دەلێن تەوحیدی عیبادهت.

کەواتە الله تعالى دەفەرمووی: (جنۆکه و مروقم دروست نەکردوو تەنھا بۆ بەیە کدانانی من (لیوحدون) نەبێت بە تەنھا و بەبێ هاوبەش دانان بۆم).

و بەهۆی ئەوەی که یەکیک لە سەرەکیترین واجباتەکانی ئیسلام که تەکفیرە زۆر غەریب بوو و ناشرین کراوە و بە تاوان دانراوە و کراوەتە شتیکی مەحال، ئەوەی جیبەجیی بکات بە دروستی وەکو ئەوە وایە پشکۆی ئاگری بە دەستەوه گرتبێت (كما قال عليه الصلاة والسلام)، که بەهۆی ئەمەوه زانایانی راستەقینە ئیسلام و موحاهیدان و موەحیدان بە گشتی کراون بە خەواریج و نەفام و توندپەر و نەزان... هتد، وە زانایانی ئەهلی کوفر لە سەر ووی هەمووشیانەوه بانگەشەکارانی سەلەفیهت (أدعياء السلفية) کراون بە زانایانی ئەهلی سوننە و شوێنکەوتووی سەلەفی صالح، لە کاتی کدا ئەمانە توشی (جەهلی موره کەب) بوونە واتا جاهییلن و کەچی ناشزانن جاهییلن، زۆریکیان بە حیسابی خوێان رەد دی ئەهلی بیدعە دەدەنەوه و دژایەتییان دەکەن وەکو صووفی و ئەشعەری و ماتوریدی موعتەزیلی و قەدەری و جەبری و مورجیئە و جەهەمی... هتد، کەچی بێتاگان لەوەی خوێان کەوتوونەتە ناویەکیک لە گەورەترین بیدعە موکەففەرهکان (بیدعە مفسق و مکفر هەیه، که مفسق خاوەنەکە فاسق دەکات، وە مکفر خاوەنەکە کافر دەکات)، که ئەویش بیدعە کوفری جەهەمیەکانە که بە (مرجئة المتکلمین یان غلاة المرجئة) ناسراون، کاتی ک زانا هەرە گەورەکانیان دەخوینیتەوه دەربارە ی بابەتی (کوفر و ئیمان) وادەزانی فتوای (جهم بن صفوان) دەخوینیتەوه بە لکو هەیانە کوفرەکە گەورەتر و فراوانترە لەهێ (جهم بن صفوان)، جا ئەمە حالی زانا گەورەکانیان بێت که لەلای ئەوان حوججەن ئەی دەبێت حالی زاناکانی تر و قوتابیەکان و عەوامەکانیان چۆن بێت !!! هەر وەک که (المأمون) ی خەلیفە عەباسی پرسیاری لە زانا (نضر بن شميل) کرد ئایا (الإرجاء) چیە ؟ ئەویش ووتی : دینی کە بە دلی دەسەڵاتدارانە، دونیای پێ بە دەست دەهێنن و لە دینیان کەم دەکەنەوه. مەئمون وتی : راستت ووت. منیش پێ بە دلم بە (نضر بن شميل) دەلیم راستت ووت، سەیرکە ئەوەی ئەوەی ئەهلی ئیرجائە پێزلیگیارە و سەلامەتە و لە ئەمن و ئەمان دایە، ئەوەشی که ئەهلی سوننەیه و موەحیدە لە گۆرستان و بەندینخانە و ترس و ناپەرەحتی و مەینەتی دایە، جا بۆیە بە پێویستم زانی ئەم نامەیهی شیخ (ئیسحاق) وەرەبگیرمە سەر زمانی کوردی که باسی حوکمی تەکفیرکردنی کەسی دیاریکراو دەکات (حکم تکفیر المعین) وە هەر وەها باسی جیاوازی نیوان بەرپابوونی بە لگە و تیگە یشتن لە بە لگە دەکات (الفرق بين قيام الحجة وفهم الحجة)، که تیایدا وەلامی کۆمەلێک گومان دەداتەوه دەربارە ی ئەم دوو بابەتە بە ووتەکانی خوێی و هەر وەها و تەکانی (شیخ الإسلام ابن تیمیة و ابن القيم و الشيخ محمد بن عبد الوهاب و الشيخ عبد اللطيف)، ئەم

نامەيە زۆر گرنگە بۆ موەحیدیک کە تا ئیستا کیشەي هەيە لەم باسانە، وە بۆ موەحیدیک کە نازانیت چۆن وەلامی گومانەکانی مورجیئە و جەهمیەکان بداتەوہ.

بە پپویتی دەزانم چەند تیبینیەک باس بکەم دەربارەي چۆنیەتي وەرگێرانم بۆ ئەم نامەيە، وە هەر وەها دەربارەي خودی نامەکەش :

یەكەم: لەبەر ئەوہی لێرەدا من وەرگێرم نەوہک نوسەر بۆیە ناچار بوومە کە هەمان ئەم ووشانە وەرگێرم کە شیخ (ئیسحاق) بەکاری هیناوہ بەبێ دەستکاری کردن، واتا بەشیوہی (تەرجمەي حەرفی) وەرم گێراوہ واتا ئەوہی شیخ (ئیسحاق) نوسیوہی وەرم گێراوہ تە سەر زمانی کوردی واتا بەبێ (تصرف) کردن لە نەقل کردندا بۆ پاراستنی ئەمانەتي عیلمی، بەلام ئەم کارە خوینەر توشی کیشە دەکات لە هەندیک شویندا چونکە تەرجمەي حەرفی لە زمانیکەوہ بۆ زمانیکی تر ئەستەمە هەمان مانای تەواوی خۆیدا بدات لە هەموو پستەيەکدا، بۆیە ناچار بووم لەو شوینانەي کە پپویتی بە شەرھە، تەرجمەي حەرفی ماناکەي بە تەواوی نادات لەناو **دوو کەوانەي سوور**) بەم شیوہيە شەرھم کردوہ، وە لە هەر شوینیک شیخ (ئیسحاق) باسی شتیکی کردبیت کە پپویتی بە پروونکردنەوہ بێت ئەوا بە هەمان شیوہ لەناو دوو کەوانەي **سووردا** نوسیومە، واتا ئەوہی لەم نامەيەدا بە رەنگی **سوور** نوسراوہ ووتەي وەرگێرە نەوہک شیخ (ئیسحاق)، وە ئەوہی بە رەنگی رەش نوسراوہ خودی نامەکەي شیخەو تەنھا وەرم گێراوہ بۆ زمانی کوردی.

دووہم: شەرھ و پروونکردنەوہي هەندیک شت پپویتە لە پەراویز (ھامش – حاشیة) بنوسریت، بەلام من وام نەکردوہ، هەر لەناو ووتەکانی شیخدا ئەوہی پپویت بووہ لەناو دوو کەوانەي **سووردا** نوسیومە، ئەمەش لەبەر ئەوہی تاوہکو خوینەر ئاسانترو خیراترتیگات بەبێ گەرانیوہ بۆ پەراویز کە لە بەشی خوارەوہي پەردا دەنوسرێ.

سێیەم: لە زۆر شوینی ئەم نامەيەدا شیخ (ئیسحاق) نامەکانی شیخ (محمد بن عبد الوھاب)ی نەقل کردوہ کە ئەم نامانە وەلامی کۆمەلێک نامەي تیدا دراوہ تەوہ کە بە پرسیار بۆ شیخ (محمد بن عبد الوھاب) نێردراون، بەلام بەھۆی لەبەر دەست نەبوونی ئەو نامانەي کە وەکو پرسیار بۆ شیخ (محمد بن عبد الوھاب) نێردراون، ئەوا لە هەندیک شویندا تیگەیشن لە وەلامەکانی شیخ (محمد بن عبد الوھاب) زەحمەتە چونکە وەلامەکەي ئەو بەگوێرەي پرسیارەکانە ئیمەش نامەي پرسیارەکانمان لا نیە، جا پپویتە بە ووردی بخویندریتەوہ.

چوارەم: ئەم نامەيەي شیخ (ئیسحاق) دەستنوسی ئەصلي (مخطوطة) کە بە دەستی شیخ (ئیسحاق) نوسراوہ بوونی نەماوہ، بەلکو تەنھا یەک نوسخەي دەستنوسی لەبەر دەستدایە ئەویش نوسخەي (عبد العزيز بن فوزان)ە، کە حەوت سالی بەر لە وەفاتکردنی شیخ (ئیسحاق) نوسیوہي واتا سالی (1312)ی کۆچی وەکو

خوی ده‌لێت ئەم نوسخەیه‌م لەسەر نوسخە ئەصلیه‌که‌ی دەستی شیخ (ئیسحاق) نویوه، واتا ئەم نوسخەیه‌ی (عبد العزیز الفوزان) کۆپی نوسخە ئەصلیه‌که‌ی دەستی شیخه‌ که بوونی نه‌ماوه.

پێنجەم: ئەم (عبد العزیز الفوزان) ه‌ له‌گه‌ڵ شیخ (ئیسحاق) ژیاوه، ئەو (عبد العزیز فوزان) ه‌ نیه‌ که ئیستا له‌ سعودیه‌ ده‌ژیت که زانییه‌کی گومرایه‌.

له‌ کۆتاییدا ده‌لێم : ئەوه‌ی پێکاومه‌ له‌ خواوه‌یه‌ ، ئەوه‌شی هه‌له‌م کردووه‌ له‌ شه‌یطانه‌وه‌یه‌، هیوادارم ئەم کاره‌م به‌ ئیخلاصه‌وه‌ بۆ الله‌ کردبێت، وه‌ لێمی قبول بکات و سوود به‌ برا و خوشکانی موسلمانیش بگات و دوعای خێرم بۆ بکه‌ن.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین.

براتان (باوکی بیگه‌رد پێنجوینی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، ولا عدوان إلا على الظالمين والعاقبة للمتقين، وأشهد أن لا إله إلا الله الأحد الصمد الذي لا يستغاث في الشدائد ولا يدعى إلا إياه، فمن عبد غيره فهو المشرك الكفور بنص القرآن، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله وخليفه، صلى الله عليه وعلى آله وصحبه أجمعين، الذي قامت به الحجة على العالمين، فلا نبي بعده ولا رسول، أما بعد:

پیمان گه‌یشت و بیستمان له کۆمه‌لێک که بانگه‌شه‌ی عیلم و دین ده‌که‌ن، وه له که‌سانێک که بانگه‌شه‌ی ئه‌وه ده‌که‌ن که شوینکه‌وتوو (الشیخ محمد بن عبد الوهاب)ن، که‌وا ئه‌گه‌ر که‌سیک شیرک بۆ خوا بریار بدات و بت بپه‌رستێ، ئه‌وا خودی که‌سه‌که کوفرو شیرکی به‌سه‌ردا نادری، وه هه‌ندیک که‌س له‌وانه که به ده‌می خۆی ئه‌م شتانه‌ی بۆ باس کردووم، گوێ بیستی هه‌ندیک له‌ برایان بووه (برایان واتا موه‌حیدان) که شیرک و کوفریان به‌سه‌ر پیاویک داوه که هاواری پیغه‌مبه‌ر "صلی الله علیه وسلم"ی کردووه و داوای به‌ هاناوه چوونی لی‌کردووه، پیاوه‌که‌ش پێی وتوو: (کوفر و شیرک)ی به‌سه‌ردا مه‌ده تاوه‌کو شاره‌زای ده‌که‌ی له‌م بابته (واتا إقامة الحجة)، جا ئه‌م که‌سه و هاوشیوه‌کانی گوێ نادهن به‌ تیکه‌لاوبوون له‌گه‌ڵ موشریکه‌کان چ له‌ سه‌فه‌ردا چ له‌ناو شار و مائیاندا، به‌لکو جگه له‌وه‌ش داوای فیروونی عیلم ده‌که‌ن له‌لایه‌ن کافرترین که‌س له‌ زانیانی موشریکان، جا ئه‌م زانیانه کۆمه‌لێک گومانیان بۆ دروست ده‌که‌ن و ده‌پرازی‌ننه‌وه ده‌رباره‌ی ئه‌و شتانه‌ی که بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌که‌ن، وه باسی هه‌ندیک له‌و گومانانه ده‌که‌ین له‌چوارچیوه‌ی ئه‌م نامه‌یه‌دا إن شاء الله تعالی، وه هه‌ندیک که‌سی هیچ و پوچ له‌ شوینکه‌وتوانیان هه‌لخه‌لاتاون به‌م گومانانه، وه که‌سیک که نه‌ زانستی هه‌یه و نه‌ حاڵی ئه‌م که‌سانه ده‌زانیت و نه‌ جیاوازی ده‌کات و نه‌ تیگه‌یشتنی هه‌یه، ئه‌مانه به‌ لاشه‌یان جیا‌ده‌بنه‌وه له‌ برایان وه به‌ دلّیان له‌ شیخه‌کان (واتا هه‌زناکه‌ن له‌گه‌ڵ برا موه‌حیده‌کان هه‌لسان و دانیشتن بکه‌ن و له‌گه‌ڵیان بن، رقیان لی‌یان به‌هۆی ئه‌و گومانانه‌ی که بۆیان دروستکراوه واده‌زانن ئه‌وان خه‌واریج و ته‌کفیرین، به‌هه‌مان شیوه له‌ دله‌وه هه‌زناکه‌ن له‌ مه‌جلیسی شیخه موه‌حیده‌کان دانیشن و پێیان ناخۆشه) وه نه‌رم و نیان له‌گه‌ڵ موشریکان، جا ئه‌مانه دلته‌نگ ده‌بن به‌ برایان و برایان پێیان دلته‌نگ ده‌بن، به‌هۆی ئه‌و گومانانه‌ی که ده‌ری ده‌خه‌ن وه به‌هۆی ئه‌م خه‌م و دلته‌نگیه‌ی که پێوه‌یان‌وه‌دیاره‌وه به‌هۆیتیکه‌لاوییان له‌گه‌ڵ فاسقان و موشریکان.

وه ئه‌مانه خه‌لکی کافر ناکه‌ن ته‌نها به‌ شیوه‌ی گشتی (واتا ده‌لّین فلانه شت کوفره به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌نجامی ده‌دات کافر نابیت "تکفیر المطلق یان تکفیر النوعی"ی پێ ده‌وتری)، وه له‌نیوان خۆیاندا زۆر خۆیان به‌

دوور ده‌گرن له ته‌کفرکردن، پاشان بیدعه و گومانه‌کانیان بڼا بوویه‌وه تاوه‌کو ږه‌واج به‌م بیدعه و گومانانه درا له‌لایه‌نی که‌سانی زور تايبه‌ت له بریایان، ئه‌مه‌ش هوکاره‌که‌ی والله أعلم به‌هو‌ی وازه‌ی‌نان له کتیبه‌کانی اصول‌الدین وگرنګی پښه‌دانی، وه نه‌ترسان له لادانی دل له حقه‌وه بڼا باطل (واتا زیغ، به‌هو‌ی گوی‌گرتنیان له نه‌هلی شوبه‌وات)، پشټیان کردووه له نامه‌کانی (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) قدس الله روحه، وه نامه‌ی کوربه‌کانی، که ئه‌م نامانه که‌فاله‌تی ږوونکړنه‌وه‌ی ئه‌م گومانانه ده‌که‌ن که دپښه‌سه‌ری، وه هر که‌سیک که‌مترین زانستی هه‌بی‌ت سه‌یری حال‌ی خه‌لکی بکات له‌مړودا وه سه‌یری بیروباوه‌ری ئه‌م شیخانه بکات که باس‌مان کردن (شیخه موشریکه‌کان، چونکه کافریان له‌لا موسلمانانه) ئه‌وا زور سه‌رگه‌ردان ده‌بی‌ت، ولا حول ولا قوة إلا بالله.

وه هه‌ندیک له‌وه که‌سانه‌ی که باس‌مان کردن لپړه‌دا باسی یه‌کپکیان ده‌که‌ین که ده‌لئ: "ئیمه به‌وه خه‌لکه ده‌لپښ که سه‌ردانی ئه‌وه گومه‌زانه ده‌که‌ن و گومه‌زه‌که ده‌پرستن و وه ئه‌وه که‌سه‌ش که له‌ناوی دایه ده‌په‌رستن، ئه‌م کاره‌تان شیرکه به‌لام موشریک نابن".

سه‌یرکه و سوپاسی په‌روه‌ردگارت بکه و داوای سه‌لامه‌تی لیبکه، ئه‌م وه‌لامه یه‌کپکه له وه‌لامه‌کانی (داود بن جرجیس العراقی) که (الشیخ عبد اللطیف) (برای الشیخ إسحاق) وه‌لامی داوه‌ته‌وه (له کتیبی منهاج التأسیس والتقدیس)، وه ئه‌وه که‌سه‌ی که ئه‌م شته‌ی پڼ ووتم باسی ئه‌وه‌ی کرد که هه‌ندیک قوتابی لپیان پرسویه (له داود) ده‌رباره‌ی ئه‌م بابه‌ته (تکفیر المعین) وه ئایا به‌لگه‌ی چیه ده‌رباره‌ی وه‌لامه‌که‌ی که پپیان ده‌دات ؟ ئه‌ویش وتی (واتا داود): "جوړی کاره‌که به کوفر داده‌نپښ به‌لام نه‌نجامده‌ره‌که‌ی کافر ناکه‌ین تاوه‌کو بو‌ی ږوون ده‌که‌ینه‌وه (واتا إقامة الحجّة)، وه به‌لگه‌شم ده‌رباره‌ی ئه‌م وه‌لامه ئه‌وه‌یه که له چه‌ند نامه‌یه‌کی (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) قدس الله روحه، بینیومانه که ئه‌وه ږیگری کردووه له ته‌کفرکردنی ئه‌وه که‌سه جاهیلانه‌ی که گومه‌زی (الکوازو عبد القادر) ده‌په‌رستن چونکه هیچ که‌سیک نه‌بووه ناگاداریان بکاته‌وه".

سه‌یرکه و ئه‌وه سه‌مه‌ره‌یه بینه وه داوای سه‌لامه‌تی له خوا بکه، وه داوای سه‌لامه‌تی لیبکه (من الحور بعد الکور) (ئهمه فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره "صلی الله علیه وسلم"، واتا په‌نا به‌خوا ده‌گرم له هه‌لوه‌شاندنه‌وه دوا‌ی پیچانه‌وه، ماناکه‌ی فراوانه لپړه‌دا حصر ناکړیت)، نمونونه‌ی ئه‌مانه چه‌نده به نمونونه‌ی ئه‌وه چیروکه ناوداره‌ی (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) ده‌چیت، که ږوژیک باسی (أصول الدین) ده‌کرد و ږوونی ده‌کرده‌وه، وه یه‌کپک له‌وه پیاوانه‌ی که له مه‌جلیسه‌که‌ی دانیشتبوو نه تپراده‌ما و نه پرسپاری ده‌کرد و نه لپ ده‌کو‌لیه‌وه، تاوه‌کو چه‌ند ووشه‌یه‌ک هات که هه‌ندیک هه‌له‌ی تپدا‌بوو، پیاوه‌که ووتی: ئه‌مه چیه ! چو‌ن شتی وا ده‌بی‌ت ؟ شیخیش ووتی: "خوا بتکوژی، ئه‌مړو له‌وه‌ته‌ی باسی ئه‌م بابه‌ته ده‌که‌ین هیچ تینگه‌یشتی و هیچ پرسپارت نه‌کرد، به‌لام کاتیک ئه‌م هه‌له‌یه هات ده‌ست به‌جی زانیت، تو وه‌کو می‌ش وای ته‌نها له‌سه‌ر شتی پیس ده‌نیشیت".

وه ئیمه ده‌لێن **(واتا الشیخ إسحاق واده‌لێ)**: الحمد لله وه ستایش بۆ خوا، وه داوای یارمه‌تی و پێکانی لێده‌که‌ین، وه‌هیچ شتێک نا‌لێن جگه‌ له‌وه‌ی شێخه‌کانمان ووتویه‌نه‌ وه‌کو (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) له‌ کتێبی (مفید المستفید فی کفر تارک التوحید)، وه نه‌وه‌که‌ی (الشیخ عبد اللطیف) له‌ وه‌لامدانه‌وه‌ی بۆ (داود بن جرجیس العراقی) **(له‌ کتێبی منهاج التأسیس والتقدیس)** وه ئه‌مه‌ قسه‌ی پێشه‌وايانی تری دین پێش نه‌وان.

وه یه‌کیک له‌ و شتانه‌ی که‌ زانیی شتێکی زهروره‌ته‌ له‌ دیندا **(معلوم من الدین بالضرورة واتا عه‌وام و عالیم تیایدا یه‌کسان له‌ زانیندا)** ئه‌وه‌یه‌ که‌ گه‌رانه‌وه‌ **(مه‌رجه‌ع)** له‌ بابته‌کانی اصول الدین بۆ کتاب و سوننه‌ت و ئیجماعی موخته‌به‌ری ئوممه‌ته‌ که‌ ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ که‌ هاوه‌لان له‌سه‌ری بوونه‌، وه مه‌رجه‌ع بۆ خودی زانیه‌ک نیه‌ له‌م بابته‌نه‌دا، جا هه‌رکه‌سیک ئه‌م بناغه‌یه‌ی له‌ لا چه‌سپا چه‌سپانیک که‌ گومان لاینه‌دات و تیکه‌ل به‌ ئه‌صلی دلی ببیت، ئه‌وا له‌لای ئاسان ده‌بیت کاتیک وته‌ی لیکچوو **(متشابه‌)** ی ئیمامه‌کان ده‌بینیت له‌ هه‌ندیک له‌ کتێبه‌کانیاندا، چونکه‌ جگه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هیچ که‌سیک مه‌عصوم نیه‌ **(پاریزراو نیه‌ له‌ هه‌له‌)**.

وه ئه‌م بابته‌شمان بریتیه‌ له‌ به‌ندایه‌تی کردن بۆ الله به‌ ته‌نها به‌بج هاوبه‌شدانان بۆی، وه به‌رئه‌ت کردن له‌ به‌ندایه‌تیکردنی جگه‌ له‌ الله، وه هه‌رکه‌سیک به‌ندایه‌تی بۆ الله و غه‌یری الله بکات ئه‌وا شیرکی گه‌وره‌ی بریارداوه‌ که‌ له‌ دین ده‌یخاته‌ دهره‌وه‌، ئه‌مه‌ ئه‌صلی ئه‌صله‌کانه‌، وه به‌مه‌ش خوا پێغه‌مبه‌رانی ناردوو وه‌ کتێبه‌کانی دابه‌زاندوو، وه ئیقامه‌ی حوججه‌ کراوه‌ له‌سه‌ر خه‌لکی به‌ قورئان و پێغه‌مبه‌ر، ئا به‌م شیوه‌یه‌ وه‌لام ده‌دۆزیته‌وه‌ له‌لای پێشه‌وايانی دین دهرباره‌ی ئه‌م ئه‌صله‌ له‌کاتی ته‌کفیرکردنی که‌سیک که‌ شیرکی بۆ خوا بریارداوه‌: "داوای ته‌وبه‌ی لێده‌کریت ئه‌گه‌ر ته‌وبه‌ی نه‌کرد ده‌کوژریت"، باسی شاره‌زاکردن **(إقامة الحجّة)** ناکه‌ن له‌ بابته‌کانی اصول **(واتا ته‌وحید و شیرک)**، به‌لکو باسی شاره‌زاکردن ده‌که‌ن **(إقامة الحجّة)** له‌ بابته‌ شاره‌وه‌کان ئه‌و بابته‌نه‌ی که‌ به‌لگه‌کانی شاره‌وه‌یه‌ له‌لای هه‌ندیک له‌ موسلمانان، وه‌کو ئه‌و بابته‌نه‌ی که‌ ئه‌هل‌ی بیدعه‌ مشتومپی له‌سه‌ر ده‌که‌ن وه‌کو قه‌ده‌رییه‌کان و مورجیئه‌کان، یان له‌ بابته‌ی شاره‌وه‌ وه‌کو سحری صه‌رف و عه‌طف **(دوو جووری سحره‌ یه‌که‌میان بۆ تیکدانی نیوان ژن و می‌رده‌، دووه‌میان بۆ دل راکیشانی ژن و می‌رده‌ بۆ یه‌کتر)**.

جا چۆن گو‌وپه‌رستان ئیقامه‌ی حوججه‌یان له‌سه‌ر ده‌کریت له‌کاتیکدا ئه‌وان موسلمان نین و ناچنه‌ ناو بازنه‌ی ئیسلامه‌وه‌، جا ئایا له‌گه‌ل شیرک هیچ کرده‌وه‌یه‌ک ده‌مینیته‌وه‌ له‌کاتیکدا الله تعالی ده‌فه‌رمووی: **{وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ}** **{الأعراف : 40}**، **{وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ}** **{الحج : 31}**، **{إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ}** **{النساء : 48 و 116}**، **{وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ}** **{المائدة : 5}**، وه چه‌ندان

ئايەتى تەرىش جگە لەمانە، بەلام ئەو بیروباوەرەى کە ئەوانە هەیانە پابەندیان دەکات بە بیروباوەرەى تەرى نەشرینەووە کە ئەویش ئەوێهە کە حوججە بەرپانەبووە لەسەر ئەم ئوممەتە بە قورئان و پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، پەنا بەخوا لە خراپ تێگەشتنێک کە ئەوانی توشی لەبیرچوونی قورئان و پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) کردووە، بەلکو ئەهلی فەترە (أهل الفترة) ئەوانەى کە پەيامی خوا و قورئانیان پێنەگەشتووە، وە مردوونە لەسەر جاھیلیەت پێیان ناووتری موسلمان بە ئیجماع وە داواى لیخۆشبوونیان بۆ ناکرێ، بەلکو ئەوێهەى هەیه ئەوێهە کە زانیان خیلافیان هەیه لەسەر سزادانیان لە قیامەت، وە ئەو گومانەى کە باسما کرد هاوشیوێ ئەوانیان بچوکتەر لەو توشی خەڵکانێک بوو لە سەردەمى (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) رحمہ اللہ، بەلام ئەوێهە توشی ئەم گومانە دەبێت بە گومان دەبیینیّت و داواى پروونکردنەوێ دەکات، بەلام ئەوانەى کە باسما کردن ئەم گومانە دەکەن بە ئەصل (ئەصلی دین)، وە حوکم لەسەر تەواوی موشریکان دەدەن بەوێهە کە دەبێت ئیقامەى حوججەیان لەسەر بکەرێت سەرەتا، وە هەرکەسێک موخالەفەیان بکات بە جاھیلی دادەنێن، جا (بەم حالەوێ) سەرکەتوو نابن بۆ پێکانی حەق، چونکە لەم کارەیاندا ئارەزوو (هەوا) هەیه ئەویش بریتیە لە تێکەڵاوبوون لەگەڵ موشریکان، رێنا لا تەزغ قلوبنا بعد إذ هدیتنا، اللہ اکبر لادەران لەسەر رێگای راست چەندە زۆرن و هەستیشی پێ ناکەن، جا ئێمە باسی ئەم پێشەکیەمان کرد بۆ ئەوێهە بێتە ھۆکاریک بۆ تێگەشتنی ئەو بەلگانەى کە باسیان دەکەین دەربارەى ئەم بابەتە.

نامەیهکی (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) دەربارەى ئەم بابەتە:

(الشیخ محمد بن عبد الوهاب) ئەم نامەیهى بۆ (أحمد بن عبد الكريم) دانیشتووی شارى (الأحساء) نویووە، کە یەکیک بوو لە پیاوچاکان لەسەرەتادا پێش ئەوێهە توشی فیتنە بێت (شارەزای تەوحید بوو و تەکفیری موشریکانی کردووە، پاشان بەھۆی تێگەشتنی بە ھەڵە لە ھەندیک وتەى ابن تیمیة رحمہ اللہ، توشی گومان ھات) ئێمەش بەشیکی نامەکە باس دەکەین چونکە هاوشیوێهە لەگەڵ خاوەنى ئەو نامەیهى کە وەلاممان دایەووە (ئەوێهە کە ووتی موسلمانێک داواى بە ھاناوہچوون لە پیغەمبەر بکات کافر نابێت تاوہکو ئیقامەى حوججەى لەسەر دەکەرێت)، ئەمەش دەقەکەیهتى:

"لە (محمد بن عبد الوهاب) ھوہ بۆ (أحمد بن عبد الكريم)، سلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين، أما بعد: نامەکەت گەشت کە باسی ئەو دەکەیت ھەندیک کێشەت (گومانەت) ھەیه داواى لابردنى دەکەیت، پاشان نامەیهک لەلای تۆو ھاتووە کە باسی ئەو دەکەیت وتەیهکی شیخ الإسلام (ابن تیمیة) ت بینیووە و گومانەکەتى لابردووە، داوا لە خوا دەکەین ھیدایەتت بدات بۆ دینی ئیسلام، جا وتەکەى (شیخ الإسلام) بەلگەیه لەسەر چ شتێک؟ بەلگەیه لەسەر ئەوێهە کە یەکیک بت بپەرستێ پەرستنیک زیاتر لە پەرستنی لات

و عوززا وه جنيو بدات به ديني پيغه مبهردوای ئه وهی باوه پری پئ هیئا (مه رج نیه جنيو به خودی دينی ئیسلام بدات، به لکو جنيو به دهست برین و ره جم و سه برین و جه لده لیدان و حوكمه کانی السبي و ته کفیرکردن و جهاد و مواهییدان و موه حیدان ده دات به هوئی جیبه جئ کردنیان بو حوكمه کانی ئیسلام)، ئه وا خودی که سه که ته کفیر ناکریت ؟ به لکو وته که ی (شیخ الإسلام) راشکاو و پروونه دهر بارهی ته کفیرکردنی هاوشیوه کانی (ابن فیروز و صالح بن عبد الله) که ئه وان باشت ریشن له م دووانه (واتا ئه و که سانه ی که ابن تیمیة ته کفیریان ده کات حالیان باشت ریشه له ابن فیروز و صالح بن عبد الله)، (کوفری ئه مانه) کوفریکی ئاشکرایه که له دین دهریان ده کات، جا ئه مه پروونه له وته ی (ابن القیم)، وه وته ی (شیخ الإسلام) که باست کرد گومانه کانی بو لابردي له سه کوفری ئه و که سه ی که ئه و بته دهرستی که له سه رگوپی (یوسف) و هاوشیوه کانیته ی، وه لییان بپارپته وه له کاتی ناخوئی و خو شیدا، وه جنيو به ديني پيغه مبهردات، پاش ئه وهی دانی پئ بنیت و شایه تی بدات، وه بجپته سه ردينی بت په رستی پاش ئه وهی دانی پئ بنیت، وه له م وته یه مدا هیچ سه رکیشی (مجازفه) ی تیدانیه، به لکو تو خو ت شایه تی ده ده ی به م شتانه له سه ریان، به لام کاتیکی خوا دلپکی کویر کرد هیچ چاره یه ک نیه له گه لی، وه من لیت ده ترسم دهر بارهی ئه م ئایه ته ی که الله تعالی ده فه رمووی: {ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ} {المنافقون : 3}، وه ئه و گومانه ی که توشی تو بووه به هوئی ئه و مال و سامان و بازرگانییه وه که به دهسته وه یه ده ترسی خو ت و منداله کانت له ناو بچن ئه گه ر وولاتی موشریکان جئ به یلایت، وه گومانته هه یه له رزقی خوا، وه هه روه ها هاوه لانی خراپ گومرایان کردووی هه روه ک چو ن پیشه یانه، وه تو په نا به خوا پله به پله داده به زی، یه که م جار له گومان دروست بوون، پاشان مانه وه له وولاتی شیرک و موالات بویان و نوپژکردن له پشتیان، وه به پرائته کردنت له موسلمانان بو رازیکردنیان، پاشان که وتیته سه رگیانی (ابن غنام) (قوتابی شیخ محمد بن عبد الوهاب) و که سانی تریش جگه له و، وه به پرائته ت کرد له دينی ئیبراهیم و ئه وانت کرد به شایه ت به سه ر خو ته وه به شوینکه وتنی موشریکان به بئ زوړلیکردن (الاکراه) به لام له بهر ترس و رازیکردنیان (بو خو پاراستن له خراپه یان)، وه ئه م ئایه ته ت بیرچوو دهر بارهی عمار بن یاسر (رضي الله عنه) وه هاوشیوه کانی: {مَنْ كَفَرَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِم بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ - ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ} {النحل : 106 - 107}، عوزری به که س نه داوه خوا جگه له زوړلیکراو که دلی جیگیر بیئت به ئیمان، به مه رجی جیگیربوونی دلی له سه ر ئیمان، وه زوړلیکردن له سه ر بیرو باوه ر نابیئت به لکو له سه ر قسه و کردار ده بیئت، به ئاشکرا فه رموویه تی که که سیک قسه یه کی کوفر بکات یان کاریکی کوفر بکات کافر ده بیئت، ته نها زوړ لیکراو نه بیئت ئه ویش به و مه رجه ی که باسکرا، کوفرکردنی ئه م که سه ش عوزری پیدراوه له بهر ئه وه ی ئه م که سه مانه وه ی له دونیادا هه لپژاردوو نه وه ک ئه گه ر ئه م که سه عه قیده که شی

بگۆرپیت هەر عوزری هه‌بیت له کوفرکردندا، جا بیربکه‌وه له دلی خۆتدا ئایا شمشیریان له‌سه‌ر ڤاگرتی و زۆریان لی‌کردی وه‌کو (عمار) یان نا ؟ وه بیربکه‌وه (عمار) که کوفری کرد عه‌قیده‌که‌ی گۆڤابوو یان له‌به‌ر هه‌ل‌ب‌ئ‌اردنی دنیا بوو **(له ترسی کوشتنی) ؟** جا تۆ هیچ پله‌یه‌ک نه‌ماوه پێ نه‌گه‌یت ته‌ن‌ها ئه‌م پله‌یه‌ نه‌بیت که وه‌کو (ابن رفیع) به‌ ئاشکرا و ڤاشکاوی جنیو به‌ دینی پی‌غه‌مبه‌ران بده‌یت، وه بگه‌رپیته‌وه بو‌ ڤه‌رستنی (العیدروس و أبو حدیة) و هاوشیوه‌کانیان، به‌لام ئه‌م کاره له دهستی وه‌رگیزی دله‌کانه **(مقلب القلوب)**، جا یه‌که‌م شت که ئامۆزگاریتی پێ ده‌که‌م ئه‌وه‌یه که بیربکه‌یته‌وه ئه‌و شیرکه‌ی که له‌لای ئیوه‌دا هه‌یه هه‌مان ئه‌و شیرکه‌یه که پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ت "صلی الله علیه وسلم" نه‌هی لی‌ده‌کرد له‌ خه‌لکی مه‌که‌که ؟ یان شیرکی خه‌لکی مه‌که‌که جو‌ریکی تر‌بوو توند‌تر له شیرکی لای ئیوه ؟ یان شیرکه‌که‌ی لای ئیوه توند‌تره ؟ جا کاتی‌ک له‌ بابه‌ته‌که‌ت تی‌گه‌یشتی و زانیت که زۆربه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی لای ئیوه ئایه‌تی قورئانی بیستوو و وته‌کانی زانایانی پیشوو و دوا‌ی ئه‌وانیشی بیستوو، وه دانی پێنا و وتی: شایه‌تی ده‌ده‌م ئه‌مه حه‌قه، وه پیش (محمد بن عبد الوهاب) ئه‌م شته ده‌زانین، ئینجا پاشان دوا‌ی ئه‌مه به‌ ڤاشکاوی جنیو به‌و شته بدات که شایه‌تی دابوو که حه‌قه، وه به‌ ڤاشکاوی شیرک و ئه‌هلی شیرک به‌ باش دابنیت، ئینجا بیربکه‌وه ئایا ئه‌مه بابه‌تیکی ئاساییه یان بابه‌تی ریدده‌یه‌کی ڤوون و ئاشکرایه که زانایان باسیان کردوو له‌ بابه‌تی ریدده‌، به‌لام سه‌یر له‌و شتانه دایه که تۆ ده‌یانکه‌یت به‌لگه و باست کردن، وه‌کو ئه‌وه‌ی بلی ئه‌م قسانه له‌ که‌سیکه‌وه هاتوو که نه‌ ده‌بیستی و نه‌ ده‌بینی". **(کۆتایی نامه‌که به‌ کورتکراوه‌ی)**

(الشیخ إسحاق به‌شیکی کورتی له نامه‌که نه‌قل کردوو، منیش به‌شیکی زیاترم نه‌قل کرد تاوه‌کو زیاتر سوودی لی‌ بینین، ئه‌گه‌رچی نامه‌که له‌مه‌ش زیاتره که نوسراوه).

(الشیخ إسحاق ده‌لی) : جا له وته‌که‌ی وورد ببه‌وه ده‌ربه‌ری ته‌کفیرکردنی ئه‌م زانایانه، وه ته‌کفیرکردنی ئه‌و که‌سانه‌ی که ئه‌و به‌ ده‌په‌رستن که له‌سه‌ر گۆڤی یوسفه، وه ئه‌مه‌ش ڤوون و ئاشکرایه له‌ ووته‌ی (ابن القيم) رحمه الله، وه هه‌روه‌ها له‌ باسکردنی چیرۆکی خاوه‌نی نامه‌که، وه حوکی به‌سه‌ردا به‌ ئایه‌ته‌که‌ی سوڤه‌تی (المنافقون) وه ئه‌مه‌ش حوکی گشتیه **(واتا هه‌رکه‌سیک وابیت ئه‌م حوکه‌می له‌سه‌ر ده‌چه‌سپێ)**، وه به‌هه‌مان شیوه له‌ حاڵی زۆربه‌ی ئه‌م که‌سانه‌ی ئه‌م‌ڤ وورد ببه‌وه که خۆیان داوه‌ته پāl عیلم و دین له‌ خه‌لکی (نه‌جد) ده‌چیته‌ شار و ولاتی موشریکان و له‌لایه‌ن ده‌می‌نیته‌وه ماوه‌یه‌ک داوا‌ی فی‌ربوونی عیلم ده‌کات لی‌یان و له‌گه‌ل داده‌نیشیت، پاشان که ده‌گه‌رپیته‌وه بۆلای موسل‌مانان که پێ ده‌وتری له‌ خوا بترسه و ته‌وبه‌ بکه‌ بۆلای په‌روه‌ردگار له‌م کاره‌ت، گالته ده‌کات به‌و که‌سه‌ی که‌وا‌ی پێ ده‌لی، ده‌لی ته‌وبه‌ بکه‌م له‌ داواکردنی فی‌ربوونی عیلم ؟ پاشان له‌ کرده‌وه و قسه‌کانی خراپ عه‌قیده‌که‌ی ده‌رده‌که‌ویت، ئه‌مه‌ش هیچ سه‌یر نه‌یه چونکه ئه‌م که‌سه سه‌رپێچی فرمانی خوا و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی کردوو به‌ تی‌که‌لی‌بوونی له‌گه‌ل موشریکان جا خوا سزای داوه، به‌لام سه‌یر له‌ ئه‌هلی ته‌وحید و دین دایه له‌ کراوه‌ییه‌کان له‌گه‌ل ئه‌م جو‌ره که‌سانه، که ئه‌م

جۆره كه سانه ويستيyan يه كسانى و نزيك بوونه وه بكهـن له نيوان موشريكان و موهـحيدان، له كاتيـكدا خوا جياوازي خستۆته نيوانيان له كتيـبه كهـيدا و هـهـروهـها له سـهـر زارى پيـغه مبهـره كهـى محمد "صلى الله عليه وسلم".

پاشان (الشيخ محمد بن عبد الوهاب) دواى ئه وهى له نامه كهـيدا باسى ئه وهى كرد كه كه سانيـكى زۆر له ئيسلام هـهـلـگهـرانه وه دواى پيـغه مبهـر "صلى الله عليه وسلم" وهـكو ئهـوانهـى سـهـردهـمى أبو بكر (رضي الله عنه) كه حوكمى ريـدهـى به سـهـرداـدان بهـهـوى نهـدانى زهـكات، وه هـهـروهـها وهـكو هاوهـلانى علي (رضي الله عنه) (مهـبهـستى عبد الله بن سبأ اليهودي و شوينكه وتووانيه تي كه ووتيان ئيمامى علي خوايه)، وه هـهـروهـها ئهـو خهـلكانهـى كه له مزگهـوتى (الكوفة) بوون (ابن مسعود و هـهـموو هاوهـلانى رضي الله عنهم تهـكفيري هـهـموويانيان كرد بهـهـوى دان پيـدانانيان به پيـغه مبهـرايه تي درويينهـى المسيلمة وه هاوهـلانى خيلافيان هـهـبوو له قبوـلكردنى تهـوبهـيان، بهـلام ئهـوهـى كه دهـوتريـ كهـسيـك ووتى: المسيلمة پيـغه مبهـره و ئهـوانى تريش بيـدهـنگ بوون و هـهـموويان تهـكفيريـكان بهـهـوى بيـدهـنگ بوونيان ئهـنهـريـكى زهـعيفه ئهـگهـرجى ماناكهـى راستهـ)، هـهـروهـها (بني عبيد القдах) (دهـولهـتى عوبهـيديهـكان كه رافيزهـى باطنى بوون) هـهـموو ئهـمانه حوكمى ريـدهـى درا بهـسـهـر خودى كهـسهـكان (تكفير المعين)، پاشان ووتى (واتا الشيخ محمد بن عبد الوهاب) : ئهـو وتهـيهـى (شيخ الإسلام) كه تويان پيـوه توشى گومان كردوه له هـهـمووى توندترهـ، ئهـگهـر ئيمهـش وابليين ئهـوا دهـبيـت زۆربهـى كهـسه ناودارهـكان تهـكفيريـكهـين، (شيخ الإسلام) بهـروونى تيايدا باس دهـكات "خودى كهـسهـكه (ئهـوهـى كوفر دهـكات = المعين) كافر ناكرـيت تاوهـكو ئيقامهـى حوججهـى لهـسـهـر دهـكرـيت". جا ئهـگهـر خودى كهـسهـكه ئيقامهـى حوججهـى لهـسـهـركرا ئينجا كافر بكرـيت، ئهـوا شتيـكى مهـعلومه كه بهـرپاكرـدى حوججه ماناي ئهـوه نيه كه له وتهـى خوا و پيـغه مبهـره كهـى تيـبگات هـهـروهـك تيـگهـيشـتى أبو بكر (رضي الله عنه)، بهـلكو كه وتهـى خوا و پيـغه مبهـره كهـى پيـگهـيشـت و هـيـچ شتيـكى نهـما كه ببـيـته عوزر بوى (مهـبهـستى عوزرى شهـرعيه نهـوهـك عوزرى مورجيئهـكان كه دواتر باسى دهـكهـين إن شاء الله تعالى) ئهـوا كافر (واتا كافر له دونيا و قيامهـتا، بهـلام ئهـو كهـسهـى كه ووتهـى خوا و پيـغه مبهـره كهـى پيـناگات له دونيادا بهـ كافر دادهـنـريـت بهـلام له قيامهـتا قهـولى راست ئهـوهـيه تاقيدهـكريـتهـوه)، هـهـروهـك چۆن كافران هـهـموويان ئيقامهـى حوججهـيان لهـسـهـر دهـكرـيت بهـ قورئان له كاتيـكدا الله تعالى دهـفهـرمووى: {إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ} {الكهف : 57}، (واتا پهـردهـمان بهـسـهـر دلـيان داداوه تاوهـكو له قورئان تيـنهـگهـن، كهـچى قورئان هـهـر حوججهـشه لهـسـهـريان چونكه تيـگهـيشـتن مهـرج نيه بهـلكو پيـگهـيشـتن مهـرجه، جا ئهـگهـر تيـگهـيشـت ئهـوكات هـيدايهـت وهـردهـگريـت و موسلمان دهـبيـت ئهـوكات باسى تهـكفيريـ ناميـنـيت مهـگهـر كهـسيـك ئينكار بيـت دواى تيـگهـيشـتنـيش، چهـنده سهـيره عوزرى مورجيئهـكان)، وه هـهـروهـها الله تعالى دهـفهـرمووى: {إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِيْنَ لَا يَعْقِلُونَ} {الأنفال : 22}، (واتا خراپـترين بوونهـوهـر

له لای خوا که سیکی که پری لاله نه و که سانهی که تیناگن و هوش و درناگرن، نه مهش له کاتی کدا قسهی (شیخ الإسلام) دهرباره ی ریدده و شیرک نیه به لکو دهرباره ی بابه تی لاهو کین.

پاشان ووتی (واتا الشیخ محمد بن عبد الوهاب): "شیخ الإسلام پرونی ده کاته وه که نه گهر مونا فیقان نیفا که هیان دهر بخه ن نهوا دهنه مورته د، جا کوا نه وهی که تو ده لئی شیخ الإسلام که س کافر ناکات به دیاریکراوی (تکفیر المعین؟)".

وه ههروه ها (شیخ الإسلام) دهرباره ی المتکلمین و هاوشیوه کانیان و ئیمامه کانیان و جوړی ریدده کانیان قسه ده کات و ده لئی: "نه گهر له بابه ته شراوه کان (المسائل الخفية) که سیکی تیوه گلئی دهوتری هه لیه و گومراه و ئیقامه ی حوجه ی له سهر نه کراوه، به لام هه ندیک کو مه له له بابه تی ناشکرا و دیار (المسائل الظاهرة) تیوه ده گلئی، که موشریکه کان و یه هود و نه صاراش ده زانن که محمد "صلی الله علیه وسلم" نیژدراوه به م بابه تانه وه و نه و که سه کافر ده کات که پیچه وانه ی بیّت (واتا لای کافرانیس پرونه که نه شتانه له دینی ئیسلام کوفرن، که چی زوړیک له موسلمانان به عالیم و عه وامه وه تیوه ده گلئی) نمونه ش (له سهر نه م بابه ته ناشکرایانه) وه کو فرمان کردن به به ندایه تی ته نه بوا الله و به بی هاوبه شدانان، وه نه هی کردن له به ندایه تی کردن بوا غیری الله جا چ پیغه مبه ران بیّت یان فریشته کان یان جگه له وانیس، نه مه دیارترین دروشی ئیسلامه، که چی زوړیک له سهر کرده کانیان که وتوونه ته ناو نه م جوړه کوفرانه وه و مورته د بوونه، وه هه ندیک جار زوړیک له وان له ئیسلام هه لده گه ریته وه هه لگه پانه وه یه کی پروون و پاشکاو، وه له مهش زیاتر تیا یاندا هه یه که کتیب دهنوسیّت له بابه تی ریدده وه کو (الرازي) که کتیبی نوسی دهرباره ی په رستنی هه ساره کان جا نه مه هه لگه پانه وه یه له ئیسلام به یه کده نگی موسلمانان".

(فخر الرازي الأشعري، نه گهر چی ته و به ی کرد له م کارهی و گه پاره وه بوا ئیسلام، ههروه ها ده لئی گه پاره وه سهر مه زه بی نه هلی سوننه له عه قیده دا، پيش مردنی گریاوه و وتویه تی خوژگه خوّم به عیلى که لام سهرقال نه کردبوايه، "ابن تیمیة و ابن القیم و ابن الصلاح و ابن کثیر و الذهبي" باسی ته و به کردن و گه پانه وهی ده که ن بوا عه قیده ی نه هلی سوننه، وه ابن تیمیة په حمه تی بو دهنیژی، ولله عاقبة الأمور).

نه مه ووته ی (شیخ الإسلام) به پیته وه، جا وورد بیه وه له ووته کانی دهرباره ی جیاوازی کردن له نیوان بابه ته شراوه کان و دهرباره ی نه و بابه ته ی که ئیمه باسی ده که ین سه باره ت به ته کفیری که سی دیاریکراو (تکفیر المعین)، وه وورد بیه وه له ته کفیر کردنی (شیخ الإسلام) بوا سهر کرده کانیان فلان و فلان به دیاریکراوی وه ریدده که هیان ریدده یه کی پروون و پاشکاو، وه وورد بیه وه له به ناشکرا باس کردنی (شیخ الإسلام) دهرباره ی ئیجماع له سهر هه لگه پانه وهی (الرازي) له ئیسلام له کاتی کدا یه کی که له گه وره ترین زانایانی شافعی، جا ئایا نه م وتانه ی ده گونجی له گه ل نه وهی بووتری (شیخ الإسلام) که سی دیاریکراو ته کفیر ناکات نه گهر چی له (عبد

القادر) بپارپتهوه له خوڅی و ناخوڅیدا، وه نهگهرچی (عبد الله بن عوف)ی خوڅبوی و وایدابنیت دینهکهی نهو چاکه، لهگه‌ل نهوه‌ش (أبو حذیفة) بپه‌رستی ؟

وه هه‌روه‌ها (شیخ الإسلام) ده‌ل: "به‌لکو هه‌موو شیرکیک له جیهاندا به‌هوی ره‌ئی هاوشیوه‌کانیان پرویداوه (مه‌به‌ستی المتکلمین و هاوشیوه‌کانیانه، "المتکلمین یان أهل الکلام" نه‌وانه‌ن که بۆ سه‌لماندی بابه‌ته عه‌قیده‌بیه‌کان په‌نا ده‌به‌نه به‌ر عه‌قل نه‌وه‌ک ده‌قی شه‌ری، وه‌کو نه‌شه‌ری و ماتوریدی و موعته‌زیلی و قه‌ده‌ری و جه‌بری و مورجیته و...هتد)، نه‌وانه‌ن فرمان به‌ شیرک ده‌که‌ن و نه‌نجامی ده‌ده‌ن، جا نه‌وه‌ی له‌ناو نه‌وانه‌ن دایه‌ که نه‌ فرمان به‌ شیرک ده‌کات و نه‌ نه‌هیشی لی‌ده‌کات، به‌لکو هه‌ردوولا ده‌گری‌ت (لای موه‌حیدان و موشریکان)، وه نه‌گه‌ر بی‌تو موه‌حیدان ته‌رجیحی بابه‌تی‌ک بکه‌ن (نه‌گه‌ر به‌ دلی بی‌ت له‌گه‌ل نه‌وانه‌ن) وه یه‌کی‌کی تریان نه‌گه‌ر موشریکان ته‌رجیحی بابه‌تی‌ک بکه‌ن (نه‌گه‌ر به‌ دلی بی‌ت له‌گه‌ل نه‌وانه‌ن)، (یان بۆی هه‌یه) نه‌م که‌سه پشت له هه‌ردوویان بکات (واتا لای که‌سیان نه‌گری‌ت)".

جا وورد ببه‌وه له‌م شته نه‌مه شتی‌کی زۆر به‌ سووده (بۆ حالی بوون)، به‌هه‌مان شیوه نه‌وانه‌ی که له‌ناو دینی ئیسلامدان (خویان داوه‌ته پال ئیسلام)، نه‌هی له شیرک ناکه‌ن وه ته‌وحد به‌ واجب ده‌زانن، به‌لام شیرک به‌ جائیز ده‌زانن، به‌لکو فرمان به‌ شیرک ده‌که‌ن، جا کاتی‌ک نه‌مانه بانگه‌شه‌ی ته‌وحدیان کرد نه‌وا ته‌وحدیه‌که‌یان ته‌نها قسه‌یه کردار نه‌یه.

جا له ووته‌که‌ی وورد ببه‌وه و به‌راووردی بکه له‌گه‌ل نه‌و شته‌ی که شه‌یطان تو‌ی پښ هه‌لخه‌له‌تاندووه، که تی‌گه‌یشتنی‌کی بۆگه‌نه وایلی‌کردووی خوا و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یی و ئیجماعی ئوممه‌ت به‌ درۆ بخره‌په‌وه، وه لاتداوه‌ته‌وه بۆ به‌ندایه‌تیکردنی طاغوت، جا گه‌ر له‌مه تی‌گه‌یشتی (نه‌وا باشه) نه‌گینا رښموونیت ده‌که‌م به‌ زۆر پارانه‌وه و ملکه‌چی بۆ نه‌و زاته‌ی که هیدایه‌تی به‌ ده‌سته، ترسناکیه‌که زۆر گه‌وره‌یه، چونکه مانه‌وه‌ی تاهه‌تای له‌ دۆزه‌خ له‌ پاداشتی هه‌لگه‌رانه‌وه‌که‌ت، (شایه‌نی نه‌وه‌ نه‌یه) یه‌کسانی بکه‌یت به‌ بازرگانیه‌ک که تومانیان نیو تومانیان قازانج بکه‌یت (تومان : ده‌کاته ده‌هزار دیناری نه‌وکات، هه‌رچه‌نده به‌ دراوی وولاتی ئیرانی‌ش ده‌ووتری تومانیان به‌ زمانی عه‌ره‌بی، به‌لام من بۆ نه‌وه‌ی یه‌که‌میان ده‌چم نه‌وه‌ک بۆ یه‌ک تومانیان و نیو تومانی ئیرانی، هه‌روه‌ک چۆن ده‌لین یه‌ک ئوقیه‌ ده‌کاته نه‌وه‌نده هه‌زار دیناره تومانی‌ش به‌هه‌مان شیوه)، وه له‌لای ئیمه‌ که‌سانیک هه‌ن به‌ مال و مندا‌له‌وه‌ دین و داواش له‌که‌س ناکه‌ن، وه خوی تعالی ده‌باره‌ی نه‌م بابه‌ته فه‌رموویه‌تی: {يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةً فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ} {العنکبوت : 56}، {وَكَايْنِ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ} {العنکبوت : 60}، وته‌ی (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) به‌کو‌تا هات به‌ پیته‌وه له‌گه‌ل کورت کردنه‌وه‌ی (وته‌کانی)، بگه‌رپوه سه‌ری له‌ کتیبی التاریخ (مه‌به‌ستی کتیبی تاریخ ابن غنام)ه چونکه به‌راستی زۆر به‌ سووده.

وه مه به ست نه وه يه كه حوجه به رپابووه به قورټان و پيغه مبه ر، جا هه ركه سيك گوي بيستي پيغه مبه ر بويټ (واتا بزانيټ بووني هه يه يان بووني هه بووه) وه قورټاني پيگه يشتبټ نه وا ئيقامه ي حوجه ي له سه ركراوه، وه نه مه ش روونه له وته كاني شيخ الاسلام (مه به ستي محمد بن عبد الوهاب) ه كاتيڪ كه ده ئي: "مه علومه كه ئيقامه ي حوجه ماناي نه وه يه نيه له ووته كاني خوا و پيغه مبه ركه ي تيڳات وه كو تيڳه يشتبټي ابو بكر (رضي الله عنه)، به لكو نه گه روته ي خوا و پيغه مبه ركه ي پيگه يشتبټ وه هيچ شتبټي نه ما بيبته عوزر بوي نه وا نه م كه سه كافره، هه روهك چون كافران هه موويان ئيقامه ي حوجه يان له سه ر ده كريت به قورټان له كاتيكا الله تعالى ده فهرمووي: {إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا} {الكهف : 57}." (الشيخ إسحاق هه مان وته ي پيشووي "الشيخ محمد بن عبد الوهاب" ي دووباره كردوته وه ليره دا هه روهك بينيتان).

جا وورد ببه وه له وته كاني (الشيخ محمد بن عبد الوهاب) به هو شياري به وه، وه داواي هيدا يه ته له خوا بكه. نه مه سي شوينه كه تيايدا (الشيخ محمد بن عبد الوهاب) باسي نه وه ده كات هه ركه سيك قورټاني پيڳات و بيبستي نه وا ئيقامه ي حوجه ي له سه ركراوه نه گه رچي تيشي نه گات، جا نه م شته ش سوپاس بو خوا هه ر مو سلمان يڪ كه قورټاني بيستيټ باوه ري پي هه يه (مه به ستي بابته ي چونه ته ي ئيقامه ي حوجه يه كه ته نها پيگه يشتبټي مه رجه نه وهك تيڳه يشتبټي، سه ركه چون ده لټ هه ر مو سلمان يڪ كه قورټاني بيستيټ باوه ري به م شته هه يه، كه چي ئيمه ش دواي چه ندان سال له خو يندنه وه ي چه نده ها كتب، هه مانه تازه حا لي ده بټ هه مانه هيشتا حا لي نه بووه له بابته كه، نه ي چي ده رباره ي كه ساني تري جگه له ئيمه ؟ له كاتيكا ئيمه خو مان به موحد ناو ده به ين! والله المستعان)، به لام شه يطان ه كان زورينه ي خه لكيان گومرا كرد و لا ياندان له سه ر نه و فيطرته ي كه خوا خه لكي له سه ر خه لق كردوه، پاشان وورد ببه وه له ووته كاني (شيخ الاسلام) ده رباره ي حوكم داني كوفر به سه ريان، وه ثايا وتي نه مانه ته كفير ناكرين تاوه كو شاره زا ده كرين (واتا إقامة الحجة)، يان وتي پيان ناوترئ موشريك ؟ به لكو كار هه يان كوفر هه روهك چون وتي، كه له پيشوودا ئامازه مان پيدا.

پاشان وورد ببه وه له گيرانه وه ي (الشيخ محمد بن عبد الوهاب) بو وته كاني (شيخ الاسلام) ده رباره ي المتكلمين و هاوشيوه كانيان، كه ده ئي: "نه گه ر له بابته ته شاره وه كان (المسائل الخفية) كه سيك تيوه گلئ ده ووترئ هه له يه و گومرايه و ئيقامه ي حوجه ي له سه ر نه كراوه، به لام هه نديك كومه له له بابته ي ئاشكرا و ديار (المسائل الظاهرة) تيوه ده گلئن، كه موشريكه كان و يه هود و نه صاراش ده زانن كه محمد "صلى الله عليه وسلم" نيردراوه به م بابته تانه وه و نه و كه سه كافر ده كات كه پيچه وانه ي بټ (واتا لاي كافرانيش روونه كه نه م شتانه له ديني ئيسلام كوفرن، كه چي زور يڪ له مو سلمانان به عاليم و عه وامه وه تيوه ده گلئن) نموونه ش (له سه ر نه م بابته ته

ئاشكرايانە) وەكو فرمان كردن بە بەندايەتى تەنھا بۆ اللّٰه و بەبى ھاوبەشدانان، وە نەھى كردن لە بەندايەتى كردن بۆ غەيرى اللّٰه جا چ پىغەمبەران بىت يان فرىشتەكان يان جگە لەوانىش، ئەمە ديارترين دروشمى ئىسلامە، كەچى زۆرىك لە سەركردهكانيان كەوتوونەتە ناو ئەم جوړە كوفرانەو و مورتەد بوونە". پاشان **(الشيخ محمد بن عبد الوهاب)** ووتى: "جا وورد ببەو لە ووتەكانى دەربارەى جياوازى كردنى لە نيوان بابەتە شاراوەكان و دەربارەى ئەو بابەتەى كە ئىمە باسى دەكەين سەبارەت بە تەكفىرى كەسى ديارىكراو **(تكفير المعين)**، وە وورد ببەو لە تەكفىركردنى **(شيخ الإسلام)** بۆ سەركردهكانيان".

(لێرەدا ديسان الشيخ إسحاق هەمان ووتەكانى پيشووى "الشيخ محمد بن عبد الوهاب"ى دووبارە كردۆتەو).

جا تۆش بوەستە و وورد ببەو هەرۆك چۆن **(الشيخ محمد بن عبد الوهاب)** باسىکرد، جا ئەمەندە بەسە بۆ وەلامدانەو و ئەم گومانانە، لەكاتىكدا كە **(شيخ الإسلام)** قدس اللّٰه روحه، ئەم بابەتەى بە بابەتە ئاشكراو ديارەكان داناو **(المسائل الظاهرة)**، تەنانهت يەهود و نەصاراش دەزانن ئەم شتە هەيە لە دىنى ئىسلامدا، بەلام ئەم كەسەى كە بۆمان باسكرا كۆپراي داو لە ئاستى ئەم شتانە، وە لەوانەشە بىخوینتەو و باسىشى بكات بۆ خەلكى **(وەكو زانايانى آل سلول)**، بەلام **(حوكمەكەى كە تەكفىركردنە)** جىبەجى ناكات كە دىتە سەر واقىعى خەلكى، ئەمەش ھۆكارى خۆى هەيە يەكيك لەوانە نەترسان لە نەفس و لادانى دڵ لە حەقەو بە بۆ باطل و ھەلگەرانەو، لەكاتىكدا سەلەفى صالح لەمانە ترسان، وە بۆى هەيە مەرووف ئارەزووى **(هەوا)** ھەبىت و پىگى لىبكات لە فېربوونى حەق، وە دەرھېنانى حەق لەناو دەقەكاندا **(دەقە شەرىعەكان)**، ھەرۆك چۆن **(الشيخ محمد بن عبد الوهاب)** باسىكردووە لە ھەندىك لە نامەكانىدا، كە خاوەنى كىتبى **(التارىخ)** باسى دەكات كە ووتوئەتى: ئىمە باسى بابەتەى اصول الدين دەكەين سالىكى تەواو بۆ ھەندىك قوتابى، جا تىدەگەن و فېرى دەبن، بەلام كاتىك پروودەدات **(واتا جىبەجىكردنى لە واقىعدا)** تى ناكات. بوەستە و لى وورد ببەو.

و ھاوشىوئەى ئەمە باس دەكات كە ھەندىك زاناي الوشم **(الوشم ناوچەيەكە لە سعودىيە)** باسى تەوھىدىان كردووە لە ھەندىك نامەياندا كە بۆ **(الشيخ محمد بن عبد الوهاب)** يان ناردووە، وە پرسىارى لىكردووە ئايا پىكاوئەتى يان نا ؟ ئەوئىش **(لە وەلامدا)** ووتوئەتى: "باسكردنت بۆ تەوھىد راستە و حەقە و پىكاوتە، بەلام گىرنگى لە كردار دايە دواى فېربوون، چونكە تۆ كاتىك كە ھەندىك نامەى دوژمنانى دىن گەيشتە شارەكەتان دەربارەى جنىودان بە دىن و ئەھلى دىن، تۆ لەگەلىان بووى و دەرت نەكردن و لىيان جيانەبووئەو".

(الشیخ إسحاق دهلی): جا وورد بیهوه له مه، گهر لئی دهربازبووی ئهوا له شتیکی زۆر گهوره دهربازبووی، وورد بیهوه له ووته کانی (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) رحمه الله دهربارهی سهپاندنی به سههراوهنی نامه که که ئهوان مونا فیقن ئه گهر چی طاغوتیش نه په رستن پاشان حوکی پریدهی به سهردا.

وه یه کیک له گه وره ترین شته کان که الشیخ (محمد بن عبد الوهاب) دهیگپرتهوه دهربارهی ئه م که سهه (خاوهنی نامه که) ئه وهیه که وه ستاوه له حوکمدان له سهه که سی دیاریکراو (تکفیر المعین)، وه ئه وه شته ی که رپگری لیکردوه له کۆچکردن به خۆیی و مال و مندالیه وه ئه و کالایانهیه که به دهستی وهیه وه ههروه ها ترسی هه ژاریش. ئینجا سهیری حالئ ئه و که سه بکه که باس مان کرد وه هاوشیوه کانی دهربارهی سههه رکردنیان بۆلای موشریکان وه خویندن و داوای فیروونی عیلم لییان به حیسابی خۆیان، ئه مه خۆیان دانی پیده نیئت و باسی ده کهن، وه له وانه وه ده زانن که ئه مانه سهردانی موشریکان ده کهن، جا ئه مانه به موالات و مهیل هه بوون بۆیان تۆمه تبار ده کرین. وه یه کیک له کاره ساته کان ئه مهیه که ئه گه ریه کیک له مانه (ئه مانه ی ده چن بۆلای موشریکان) بیته وه بۆ ناو موسلمانان، ئهوا موسلمانان مامه له ی له گه لدا ده کهن به رپزو سلاوکردنه وه ههروه ک چۆن پیشتر مامه له یان له گه لدا کردوه له پیش چوونی بۆلای موشریکان، وه ئه م جوړه که سانه باس و ستایشی ولاتی موشریکان ده کهن وه به ناشرینی و نارهزایی باسی موسلمان و ولاتی موسلمانان ده کهن (ههروه ک چۆن که کوردیک له ئه وروپا و ئه مریکا ده گه پرته وه بۆ کوردستان میشتی ئه م خه لکه پر ده کات له باس و ستایشکردنی ئه م وولاته کافرا نه و هیوا ده خوازیئت جاریکی تر بۆی بره خسی سههه ری ئه م وولاتانه بکاته وه، وه به هیه شیوهیه ک باسی کوفر و به ره لایی ئه م وولاتانه ناکات به لکو ستایشی ده کات، وه به ناشرینی باسی کوردستان ده کات و لئی بیزاره، ئه مه له کاتی کدا یه کوردستانیش ههروه ک ئه م وولاتانه کوفرستانه "دار الکفر" که چی هیشتا پیی رازی نیه چونکه تۆسقالیک دروشمی ئایینی و دابونه ریتی کۆنی تیدا ماوه، ئه ی باشه ئه م جوړه که سانه ده بیئت چۆن باسی "دار الإسلام" بکه ن له کاتی کدا به کوردستانی "دار الکفر" رازی نین!!!، وه هه تمه ن ئه م جوړه قسانه له که سیکه وه ده رده چیت که شتیکی خراپی له دلیدا هه شار دابیئت وه هه ره له سهه ر ئه م حاله شیان ده میننه وه، وه که سیش دژی ئه م شته یان ناوه ستیته وه و پیی ناخۆش نیه، وه ده رباره ی ئه وه ی یه کیک بترسیئت لییان له وه ی توشی پریده و زهیغ بووبن به هو ی ئه م کارانه یانه وه، ئهوا وا گومان نابه م ئه م شته به خه یالئ که سیان دابیئت، ههروه ک چۆن بلئی ئه و حوکمه شه رعییانه ی که ده دریئت به سهه ریه کیکدا که ئه م شتانه ئه نجام بدات پیچه وانه نیه له گه ل ئه م کارانه یان.

حوکمی که سیّک که ئینکاری شتیک بکات که پیغهمبه‌ر "صلی الله علیه وسلم" پئی هاتوو و ئیقامه‌ی حوججه‌شی له‌سه‌ر کراوه

هه‌روه‌ک الشیخ (محمد بن عبد الوهاب) رحمه الله، وه (شیخ الإسلام) یش پّیش ئه‌و باسی که سانیکیان کرد که له‌پیشوودا ئاماژه‌مان پیدان، جا سه‌یری حالت بکه و بیریکه‌وه ده‌باره‌ی عه‌قیده‌که‌ت، گه‌ر له‌م شته ده‌رباز بیت ئه‌وا له‌ شتیکی زۆر گه‌وره ده‌رباز بووی، ئه‌گینا ئه‌وا هیچ سه‌یرنیه ولا حول ولا قوة إلا بالله (مه‌به‌ستی بابته‌ی "تکفیر المعین و إقامة الحجة" یه چونکه خه‌لکانیکی زۆر له‌ عالیم و عه‌وام تییکه‌توون هه‌روه‌ک چه‌ند نموونه‌یه‌ک باسکرا له‌ پّیشوو).

وه به‌لگه‌ش ده‌باره‌ی ئه‌م بابته‌مان ئه‌و نامه‌یه‌یه که (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) رحمه الله نویسیه‌تی بو (عیسی بن قاسم و أحمد بن سويلم) کاتیکی پرسیاریان لی کردوو ده‌باره‌ی وته‌ی (شیخ الإسلام تقي الدين) قدس الله روحه (واتا ابن تیمیة) ده‌باره‌ی ئه‌وه‌ی که سیّک ئینکاری شتیک بکات که پیغهمبه‌ر "صلی الله علیه وسلم" پئی هاتوو وه ئیقامه‌ی حوججه‌شی له‌سه‌ر کرایت ئه‌وا کافره، جا الشیخ (محمد بن عبد الوهاب) وه‌لامی ئه‌م دوو برایه‌ی داوه‌ته‌وه به‌م شیوه‌یه:

"سلام علیکم ورحمة الله وبرکاته، وبعد: ئه‌وه‌ی ئیوه باستان کرد ده‌باره‌ی وته‌ی (شیخ الإسلام) هه‌ر که سیّک ئینکاری ئه‌مه و ئه‌مه بکات...هتد، وه ئیوه پرسیار ده‌که‌ن ده‌باره‌ی ئه‌م طاغوتانه و شوینکه‌وتوووانیان ئایا ئیقامه‌ی حوججه‌یان له‌سه‌ر کراوه یان نا ؟ ئه‌م شته زۆر سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یه، چۆن پرسیار له‌م جوّره بابته‌ته ده‌که‌ن له‌کاتیکیدا چه‌نده‌ها جار بۆم پروونکردوو نه‌ته‌وه که ئه‌و که سه‌ی ئیقامه‌ی حوججه‌ی له‌سه‌ر نه‌کراوه ئه‌وه‌یه که تازه موسلمان بووه یان له‌ شوینیکی زۆر دووره ده‌ست گه‌وره بووه یان له‌ بابته‌ی شاراوویه دایه (المسائل الخفية) وه‌کو سیحری صه‌رف و عه‌طف، جا ئه‌م که سه‌یه ته‌کفیر ناکریت تاوه‌کو ئیقامه‌ی حوججه‌ی له‌سه‌ر ده‌کریت، به‌لام أصول الدين که خوا پروونیکردۆته‌وه له‌ کتیبه‌که‌یدا ئه‌وا حوججه‌ی خوا قورئانه، جا هه‌ر که سیّک قورئانی پیگه‌یشتبیت ئه‌وا حوججه‌ی پیگه‌یشتوو (واتا ئیقامه‌ی حوججه‌ی له‌سه‌ر کراوه)، به‌لام ئه‌صلی کیشه‌که له‌وه دایه ئیوه جیاوازی ناکه‌ن له‌ نیوان به‌پاکردنی حوججه و تیگه‌یشتنی حوججه (قیام الحجة وفهم الحجة)، زۆربه‌ی کافران و مونافیقان له‌ حوججه‌ی خوا تیئاگه‌ن که چی ئیقامه‌ی حوججه‌شیان له‌سه‌ر کراوه، هه‌روه‌ک الله تعالی ده‌فه‌رمووی: {أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا} {الفرقان : ٤٤}، (واتا تو واده‌زانی زۆربه‌ی ئه‌و کافران له‌ ئایه‌ته‌کانی خوا تییده‌گه‌ن و هو‌شیار ده‌بنه‌وه ؟ ئه‌وانه هیچ نین ته‌نها ئاژه‌ل نه‌بیت، به‌لکو له‌ ئاژه‌لیش بن عه‌قل ترن).

به‌پاکردنی حوججه و پیگه‌یشتنی حوججه شتیکه، وه تیگه‌یشتنی حوججه شتیکی تره".

(سه‌یرکه چۆن "الشیخ محمد بن عبد الوهاب" جیاوازی کردووه له‌نیوان بابته‌تی شاراووه و بابته‌تی ئاشکرا و بابته‌تی أصول الدین که ته‌وحیده، له بابته‌ته شاراووه‌کان وه‌کو سیحری صه‌رف و عه‌طف و هه‌ندیگ بابته‌تی ئه‌سماء و صیفات و قه‌ده‌ر ئه‌وه‌ی به‌لگه‌کانی لانه‌بی‌ت و بکه‌ویته هه‌له‌وه ته‌کفیر ناکریت نه له دونیادا نه له قیامه‌ت "وه‌کو نموونه‌ی ئه‌و پیاوه‌ی که ووتی بم سوتینن به‌هۆی نه‌زانینی له وورده‌کاری قودره‌تی خوا که ئه‌مه‌ش بابته‌تیکی ئه‌سماء و صیفات"، وه له بابته‌ته ئاشکرا و دیاره‌کاندا که عه‌وامی خه‌لکی هه‌موو ده‌یزانن به مندال و گه‌نج و پیر و خوینده‌وار و نه‌خوینده‌وار وه‌کو واجب بوون و حه‌رام بوونی هه‌ندیگ شت، ئه‌مانه ته‌نها دوو چین عوزریان هه‌یه به جه‌هل ئه‌وانیش: ئه‌و که‌سه‌ی له‌شوینتیکی دووره ده‌سته له ئیسلام و موسلمان وه هه‌ر له‌ویدا گه‌وره بووه و پێ گه‌ییوه، وه ئه‌و که‌سی که تازه موسلمان بووه هه‌موو حوکمه‌کانی ئیسلام نازانیت ئه‌م دوو چینه ته‌کفیر ناکرین نه له دونیادا نه له قیامه‌ت ئیلای دوا‌ی ئیقامه‌ی حوججه، به‌لام له بابته‌تی اصول الدین که پاگرتنی ته‌وحید و خو‌پاراستنه له شیرک له‌مه‌یاندا هیج که‌سیگ عوزری نیه به جه‌هل یان به ته‌ئویل کردنی هه‌له‌چونکه بابته‌ته‌که پوونه و یه‌کلابوته‌وه نه‌زانینی جیگای عوزر نیه، وه ته‌ئویل کردنی به‌شیوه‌یه‌کی هه‌له‌جیگای عوزر نیه، ته‌نها که‌سیگ نه‌بی‌ت که قورئانی پینه‌گه‌یشتووه عوزری هه‌یه چونکه له‌م بابته‌دا قورئان حوججه‌یه، واته هه‌ر که‌سیگ له‌م بابته‌دا توشی کوفر و شیرک بی‌ت، ئه‌وا ده‌ست به‌جێ ته‌کفیر ده‌کریت له دونیادا وه حیسابی کافری بۆ ده‌کریت جا هه‌ر که‌سیگ بی‌ت و حالێ هه‌ر چۆنیگ بی‌ت، به‌لام سه‌باره‌ت به کوشتنی یان چوونه دۆزه‌خیه‌وه له قیامه‌تدا، ئه‌مه‌یان ده‌وه‌ستیته سه‌ر ئیقامه‌ی حوججه، گه‌ر ئیقامه‌ی حوججه کراییت یان حوججه هه‌بی‌ت به‌لام ئه‌و پشت گوئی خستبێ ئه‌وا داوا‌ی إستتابه‌ی لی‌ده‌کریت گه‌ر نه‌یکرد ده‌کوژریت، وه ئه‌گه‌ر مورتهد بوونه‌که‌ی "ردة مغلظة" بوو واته "ردة مجردة" نه‌بوو ئه‌وا به‌بێ إستتابه‌ کردن ده‌کوژریت (واتا هه‌ر به مورتهد بوونه‌وه نه‌وه‌ستا به‌لکو دژایه‌تی موسلمان و ئیسلامیش بکات جا چ به دهم بی‌ت یان مال یان به گیانی)، وه ئه‌گه‌ر زانیمان ئیقامه حوججه نه‌کراوه ئه‌وا هه‌ر ته‌کفیری ده‌که‌ین له دونیادا به‌لام ناکوژریت و حوکی چوونه دۆزه‌خی به‌سه‌ردا ناده‌ین ئه‌گه‌ر به‌م حاله‌وه مرد ئیلا دوا‌ی ئیقامه کردنی حوججه له‌سه‌ری).

جا وورد ببه‌وه له ووته‌کانی الشیخ (واتا محمد بن عبد الوهاب) وه داوا له خوا ده‌که‌ین تیگه‌یشتنیکی پاست پێ ببه‌خشێ و بتپا‌ری‌زی له ده‌مارگیری.

وه وورد ببه‌وه له وته‌کانی الشیخ رحمه الله، که هه‌ر که‌سیگ قورئانی پیبگات ئه‌وا ئیقامه‌ی حوججه‌ی له‌سه‌رکراوه، جا ئه‌گه‌ر تی‌ش نه‌گات، وه (الشیخ) ئه‌م جیاوازی نه‌کردنه‌ی (جیاوازی نه‌کردن له‌نیوان پیگه‌یشتنی حوججه و تیگه‌یشتنی حوججه) کردوته هۆکاری هه‌له‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که هه‌له‌ ده‌که‌ن له‌م بابته‌دا، وه (الشیخ) ئیقامه‌ی حوججه‌ی ته‌نها بۆ بابته‌ته شاراووه‌کان (المسائل الخفية) داناوه (ئه‌گه‌رچی

"الشيخ محمد بن عبد الوهاب" وای داناوه به لām له خوویه وه داینه ناوه، به لکو خوا و پیغه مبه ره که ی "صلی الله علیه وسلم" وا فیریان کردوین، به لگه ش بو ئه مه زوره له قورئان و سوننه تدا).

وه ئه و که سه ی باسمان کرد ئیقامه ی حوجه ی بو أصل الدین دانابوو !!! جا دوا ی قورئان و پیغه مبه ر "صلی الله علیه وسلم" هیچ ئیقامه حوجه یه ک ماوه (واتا نه ماوه له أصول الدین) ??? پاشان ده لئ (واتا هه مان که س): ئه مه عه قیده ی ئیمه و شیخه کانمانه. !!! نعوذ بالله من الحور بعد الکور.

باسکردنی ئه م بابه ته گه لیک زوره له کتیبه کانی الشیخ (واتا محمد بن عبد الوهاب) رحمه الله، چونکه زانایه موشریکه کانی سه رده می شیخ مشتومریان بوو له سه ر بابه تی ته کفیرکردنی دیاریکراو (تکفیر المعین)، ئه و شه رحی فه رمووده ی عمرو بن عبسه (رضی الله عنه)، له سه ره تاوه تا کو تایی له سه ر ته کفیری دیاریکراوه (تکفیر المعین)، ته نانه ت له ناو شه رحی فه رمووده که دا له (شیخ الإسلام ابن تیمیة) وه رحمه الله نه قل ده کات که هه رکه سیک هاواری علی (رضی الله عنه) بکات کافره، وه هه رکه سیک به کافری نه زانی ت ئه و ئه ویش کافر ده بی ت.

جا وورد ببه وه چه نده ها به لگه ی شه رعی بو جیه یشتووی که ئه گه ر که سیکی عاقل به ئینصافه وه لی وورد بی ته وه چ جای ئیماندار ئه و ده زانی ت بابه ته که به یه کده نگی وایه و هیچ کی شه ی بو دروست نابیت، مه گه ر که سیک شتیک چوو بی ته ناو عه قیده یه وه.

(شه رحی ئه و فه رمووده یه که شیخ "ئیسحاق" باسیکرد، مه به ستی له شه رحی شیخ "محمد بن عبد الوهاب" ه بو فه رمووده که که هه ر له سه ره تایی کتیبی "مفید المستفید فی کفر تارک التوحید" دوا ی وتی "بسم الله الرحمن الرحیم" ده ست به شه ر حکردنی ده کات، فه رمووده که ئیمامی موسلیم ریوایه تی کردووه به ژماره (832)، شیخ "ئیسحاق" ته نها ئاماژه ی به شه رحی فه رمووده که داوه و شه رحه که ی نه هی ناوه، من به پیویستم زانی نه قلی بکه م بو تان به لām به بئ نه قل کردنی ده قی فه رمووده که، بو خو پاراستن له در یژ بو ونه وه).

ئه مه ش شه رحی فه رمووده که یه:

(با وورد بی ته وه ئیماندار ی ئاموژ گاریکه ر بو نه فسی خو ی که له م فه رمووده دا چه نده ها په ند وهر گرتن هه یه، الله سبحانه وتعالی بو مان به سه ره تایی پیغه مبه ران و شوینکه ته وانیان ده گ یژ پی ته وه بو ئه وه ی بو ئیماندارانی پاش ئه وان بی ته په ند، جا ئیماندار ده پروانی ته حالی خو یی و حالی ئه وان و به راووردی ده کات، وه "الله سبحانه وتعالی" چیرۆکی کافران و مونا فیقانمان بو ده گ یژ پی ته وه تاوه کو ئه وان ه ی تی یوه گ لاون خو یان لی بیاریزن، جا له و په ندانه ی که تیایدا یه ئه وه یه که ئه م ئه عرابیه جاهیله "واتا عمرو بن عبسه" کاتی که پیاویک هه یه له مه ککه باسی دین ده کات به شیوه یه کی پیچه وان ه ی خه لکی، ئه و "عمرو" ئارامی نه گرت تاوه کو سواری ئاژه له که ی بوو چوو له ی پیغه مبه ر، وه خو ی فیژ کرد له وه ی که له لای پیغه مبه ر هه یه، به هو ی ئه و

خۆشهويستيهی که له دليدا ههيه بۆ دين و خير. بهم شته تهفسيري وتهی الله تعالى دهکريت که دهفهرمووی: **"ولو علم الله فيهم خيرا لأسمعهم"** واتا گهر خوا بزانييت "که دهشزانييت" سووربوون لهسهرفيڤبوونی دين و خير له دلياندا ههيه ئهوا شارهزايان دهکات و تيان دهگهيه نييت. جا ئه مه به لگهيه لهسهرئهوهی که ئه مپرو زۆربهی خه لکی که تيناگهن "له به لگه کان" عه داله تی خوايه سبحانه وتعالی، چونکه دهزانييت له دليان سوور بوون نيه لهسهرفيڤبوونی دين. جا پرونی کردۆته وه که يه کيک له گهره ترين هۆکاره کان بۆ ئه وهی مروف بييتته خراپترين بوونه وه، ئهوا سوور نه بوونيه تی لهسهرفيڤبوونی دين. جا ئه گهر ئه م جاهيله "واتا عمرو پيش موسلمان بوونی" داواي فيڤبوونی عيلم بکات، ئه ی ئه وه که سه ی بانگه شه ی شوينکه وتی پيغه مبه ران دهکات و له پيغه مبه رانه وه شتی پيگه يشتووه چ عوزيکی ههيه ؟ وه زانا ههيه له لای که باسی عيلمی بۆ دهکات، به لام هيچ گرنگی پ نادات، وه ئه گهر ئاماده و گوئ بيستی مه جليسی عيلم ييت وه کو ئه وه وايه که الله تعالى باسی دهکات: **"ما يأتيهم من ذكر من ربهم محدث إلا استمعوه وهم يلعبون لاهية قلوبهم"** واتا هيچ نايه تيک و سوره تيکی نوئ له لای په روه ردگاريانه وه دانه به نييت ئيلا ده ييستن و گالته ی پيده که ن، دليان ب ن ئاگايه. وه هه روه ها په ندی تيدايه کاتيک که "پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم" دهفهرمووی: خوا منی ناردووه، ئه ويش ده پرسئ: به چ شتيک توئ ناردووه ؟ دهفهرمووی: به صيله ی په حم و شکاندن بته کان و به ندايه تيکردن بۆ الله به ته نها و به ب ه اوبه شدانان بۆ. پرونی کردۆته وه که کرۆکی په يامی خوا و بانگه وازی پيغه مبه ر بريتيه له به يه کدانانی الله له به ندايه تيکردن بۆ به ته نها و به ب ه اوبه شدانان بۆ، وه شکاندن بته کان، وه مه علومه شکاندن بته کان نايه ته دی ته نها به دزايه تی کردنيکی توند و دهره يانی شمشير نه ييت، جا وورد ببه وه له کرۆکی په يامه که.

وه هه روه ها له فه رمووده که دا ههيه که "عمرو" له مه به ستی ته وحيد تيگه يشت، وه تيگه يشت که "ته وحيد" شتيکی زۆر گه وره و نامويه، جا بويه پرسى کييت له گه لدايه ؟ فه رمووی: ئازاد و کۆيله "حرو عبد"، وه لامی دايه وه که هه موو زانايان و عابيدان و پاشايان و گشت خه لکی پيچه وانه ی ئه ون و شوینی نه که وتوون له په يامه کهيدا، ته نها ئه وانه نه ييت که باسی کردن "وه کو ئه بو به کرو بيلال و عمار و چه ند که سيکی تر"، جا ئه مه پروونترين به لگهيه لهسهرئهوهی که حه ق جاری و له گه ل که مترین ژماره دا ده ييت، وه باطل زهوی پر دهکات.

چه نده جوانه ووته که ی "الفضيل بن عياض" که ده لئ: "دلته نگ مه به له حه ق به هوئ که می ژماره ی ئه وه که سانه ی حه قيان گرتۆته بهر، وه هه لمه خه له تی به باطل به هوئ زۆری ژماره ی ئه وه که سانه ی به هيلاک چوونه". وه جوانتریش له وه وتهی الله تعالى يه که دهفهرمووی: **"ولقد صدق عليهم إبليس ظنه فاتبعوه إلا فريقا من المؤمنين"** واتا گومانی ئيبليس له سهريان به راستی هاته دی "که ووتی سویند به عززه تی خوا هه موويان گومرا ده که م" جا زۆربه يان شوینی ئيبليس که وتن ته نها کۆمه ليکی که م نه ييت له

ئىمانداران. وه له "الصحيحين" دا هاتووه: {له هه ره هه زار كه سكدا نو سه د و نه وه د و نو كه سيان بو دوزه خه}،
(وه يه كيكيان بو به هه شته، جا كاتيک "هاوه لان" نه مه يان بيست گريان، پيغه مبه ر "صلى الله عليه وسلم"
فه رمووى: هيچ پيغه مبه رايه تيه ك نه بووه ئيلا پيش نه و جاهيليه ت هه بووه، جا نه م ژماره يه له كه ساني
جاهيليه وه ده ني درين بو دوزه خ، نه گه ر ژماره كه يان ته واو نه كرد نه وا ژماره كه ته واو ده كريت به مونا فيقان).

جا نه گه ر مرؤف وورد بوويه وه له و شتانه ي كه له ناو نه م فه رمووده دا هه يه ده رباره ي چؤنيه تي ده ست پيكي
ئيسلام، وه نه و كه سانه كه شويني پيغه مبه ر "صلى الله عليه وسلم" كه وتوون، پاشان نه و فه رمووده يه ي تری
صه حيي موسليم له گه لي دابني ت كه فه رموويه تي: "ئيسلام به غه ريبي ده ستي پيكرد، وه دوو باره غه ريب
ده بيته وه هه روه ك چؤن سه رته غه ريب بو" نه وا كاره كه ي بو روون ده بيته وه گه ر خوا هيدا يه تي بدات و
بيانوى فيرعه ونى له سه ر لاده چي ت كه ده يوت "فما بال القرون الأولى" وه بيانوى قوره يشيه كان كه
ده يانوت "ما سمعنا بهذا في الملة الآخرة".

(شه رحه كه به كو تاها ت).

تيبينى وه رگي ر: (نه مه دوو فه رمووده يه له ناو يه كتر دا برگه ي يه كه ميان كه له ناو نه م دوو كه وانه دا يه { }
بوخارى و موسليم رپوايه تيان كردووه، وه برگه ي دووه ميان كه له ناو نه م دوو كه وانه يه دا يه () الترمذي
رپوايه تي كردووه، نه گه ر چي "الترمذي" ده رباره ي حوكمى فه رمووده كه ده لي: "حديث حسن صحيح" هه روه ك
شيخي ش ئاماژه ي پيدا وه له كتیبه كه يدا، به لام رپوايه ته كه ي "الترمذي" سه نه ده كه ي زه عيفه، به لام له
صه حيي بوخاريدا هاتووه به مانايه كي نزيك له مه وه به لام باس ي اجوج و اجوج ده كات له بري مونا فيقان).

وه (الشيخ سليمان بن عبد الله) رحمه الله، له چه ند شويني كي كتیبي شه رحى ته وحي د (تيسير العزيز الحميد)
باسى نه وه ده كات كه هه ركه سيك ووشه ي ته وحي د (لا اله الا الله) بلي و نويز بكات و زه كات بدات، به لام
سه رپيچي نه مه بكات به كردار و وته كاني وه كو پارانه وه له پياوچاكان و داواي به هانا وه چوون لييان و
سه ربريني ئاژه ل بويان، نه وا نه و كه سه هاوشيوه ي يه هود و نه صارايه له وتنيان بو ووشه ي ته وحي د و
سه رپيچي كرنى (ووشه ي ته وحي د)، جا به م پييه بيت نه و كه سه ي كه ده ليت پيويسته ئيقامه ي حوجه
له سه ر موشريكان بكريت، ده سه پيت به سه ري دا كه بليت پيويسته ئيقامه ي حوجه له سه ر يه هود و
نه صاراش بكريت له ووتنيان بو ووشه ي ته وحي د و سه رپيچي كرنى (ووشه ي ته وحي د)، وه به سه ري دا ده سه پيت
يه هود و نه صارا كافر نه كات ئيلا داواي ئيقامه كرنى حوجه له سه ريان، نه م شته ش زور روونه نه گه ر
ره چاوى (نه م قسه يان) بكريت. وه ووته ي الشيخ "عبد اللطيف بن عبد الرحمن" رحمه الله، له سه ر نه م
بابه ته گه ليك زوره، جا ئيمه ش توزيكي لي باس ده كه ين، چونكه بابه ته كه يه كده نكي له سه ره (واتا جيگاي
خيلاف نيه و روونه) بويه شوينه كه شويني كورت كرنه وه يه (واتا كورت كرنه وه ي و ته كان).

باسی ئەو وتەییە دەکەین دەربارەی ئەو گومانە ی که ئەو کەسە بە بەلگە دەپێنایەو (مەبەستی داود بن جرجیس العراقی)ە، دەربارەی ئەو کەسە ی که گومەزی الکواز دەپەرستی که چی شیخیش (واتا محمد بن عبد الوهاب) دەووستییت له حوکمدانی کوفر بەسەریدا.

سەرەتا باسی چۆنیەتی هاتنی وەلامە که دەکەین وە لەبەرچیش ئەم وەلامە هاتوو، ئەویش که (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) وە ئەو کەسانە ی که ئەم ووتەییە الشیخ دەگێرنەو (مەبەستی ئەو ووتەییە که "الشیخ محمد بن عبد الوهاب" دەڵێ: "ئەو کەسە ی که گومەزی الکواز دەپەرستی تەکفیری ناکەین چونکە کەس نەبوو ئاگاداری بکاتەو لەم کارە واتا ئیقامە حوججە ی لەسەر نەکراو") وەکو عوزر هێنانەو بۆ الشیخ باسی دەکەن، دەربارەی ئەو ی که دوژمنانی الشیخ بانگەشە ی ئەو دەکەن که الشیخ موسلمانان تەکفیر دەکات، (واتا وەکو بەرگریکردنیک بۆ الشیخ ئەم وتەییە هاتوو، ئێوە دەڵێن الشیخ موسلمانان تەکفیر دەکات که چی ئەو هەتا الشیخ دەڵێت ئەو گومەزی الکواز بپەرستی تەکفیری ناکەم ئیلا دوا ی ئیقامە ی حوججە، کەواتە قسە کەتان زۆر دوورە لە راستیەو)، ئەگینا خودی ئەم وتەییە (که دەڵێ ئەو ی گومەزی الکواز دەپەرستی کافری ناکەین ئیلا دوا ی ئیقامە ی حوججە) دەست نادات بۆ ئەو ی بییتە بەلگە بەلکو خودی وتە که پێوستی بە بەلگە و شایەت هەییە لە قورئان و سوننەتدا، (لێوەدا قسە ی الشیخ بۆمان نابێتە بەلگە نەو هەک لەبەر ئەو ی بە دلی ئیمە نیە قسە کە ی، بەلکو لەبەر ئەو ی هیچ بەلگە یەکی نیە بۆ قسە کە ی، جا ئەمە یە مامەلە ی موسلمانان لە گەل و تە ی زانیاندا جا هەریەکیکیان بێت، ئەمە لە کاتی کدا ئە گەر قسە کە ی وەکو خوی بە پرووکەش "ظاهر" وەربگیرن دەبێ رەتی بکەینەو، بەلام "الشیخ عبد اللطیف" لە کتیی "منهاج التأسيس والتقدیس" لە وەلامدانەو ی گومانەکانی "العراقی" باسی ئەو دەکات که ئەم ووتەییە ی "الشیخ محمد بن عبد الوهاب" مەبەست پێی حوکمی قیامەتە نەو هەک حوکمی دونیا، واتا الشیخ لە دونیادا حوکمی کافریان بەسەردا دەدات، بەلام لە قیامەتدا حوکمی کوفر و دۆزەخیان بەسەردا نادات، بەهۆی ئەو ی ئەوانە لە سەردەمیکدان وەکو سەردەمی ئەهلی فەترە وایە عیلم لەناویاندا بوونی نەماو، جا حوکمی ئەهلی فەترەش پروونە که کافرن لە دونیادا و لە قیامەتیشدا دەووستین لە حوکمدان لەسەریان، که قەولی راست ئەو یە تاقی دەکێنەو، "الشیخ عبد اللطیف"یش بە بەلگەو ئەم ووتانە ی "الشیخ محمد بن عبد الوهاب" دەهێنێت ئەو نەبێت لە خۆیەو ئەم لیکدانەوانە بۆ ووتەکانی الشیخ بکات تاو هەکو بیگونجینییت لە گەل مەنەجی راستەقینە ی ئیسلام، جا ئەو ی دەیهوێت زیاتر پۆشن بێت بۆی با بگەرێتەو سەر کتیی "منهاج التأسيس والتقدیس").

وە جگە لەمەش بەلگە ی تر هەن وەکو ئەو نامەییە که "الشیخ محمد بن عبد الوهاب" بۆ "عبد الله بن عیسی" ی ناردوو که لە کتیی "الدرر السنية" دا هاتوو که تیایدا دەڵێ: "گەر لەبەر ئەو نەبێت که خەلکی تاکو ئیستا شارەزای دینی پیغەمبەر نین و نایناسن، وە لەبەر ئەو نەبێت که خەلکی ئەم بانگەوازیان بەلاو

قورسە چونکە رانەهاتوون لەسەری، ئەوا کارەکه بەشیوەیهکی تر دەبوو، بەلکو سویند بەو الله یە یە که هیچ پەرستراویک نیە بە حق جگە لەو، گەر خەلکی شارەزای دین بن و بیناسن وەکو خۆی، ئەوا ئەوکات فتوام دەدا بە خەلأل بوونی خوینی "ابن سحیم" و هاوشیوەکانی وە واجب بوونی کوشتنیان هەر وەک چۆن هەموو زانایان یەک دەنگن لەسەری، وە لە دڵمدا هیچ ناپەرەتیەک نەدەبوو بەرامبەر ئەم فتوایە، بەلام گەر خوا ویستی لەسەر بیّت ئەم بانگەوازه بگات ئەوا ئەوکات شتانیک دەر دەرکەون هەرگیز بە خەیاڵتاندا نەهاتوو".

(جا ڕوونە که لەسەرەتادا الشیخ ئەم خەلکە ی پێ کافر بوو که توشی شیرک بوونە بەلام بەهۆی پێنەگەیشتی عیلم پێیان و ڕاکیشانی خەلکی بۆ بانگەوازه که ی وورده وورده ئەم شتانە ی باسکردوو نەوێک هەمووی بەیەکەو، سەیرکە ئیمە ی موسلمانیش لە ئیستادا ناتوانین ئەو ی لە دڵماندا هە یە هەمووی باس بکەین بۆ خەلک تەنانت بۆ کەسە نزیکەکانیشمان بەلکو وورده وورده شتیک لەو ی و شتیک لێرە باس دەکەین، لەوانەشە تا دەمرین هەروا بۆمێنێنەو بەلام الشیخ هەروا نەمایەو، ئەوێتا ئەو ی دەیزانی هەمووی گە یاند بە و تە و کردارەو بە تێپەرپوونی کات).

جا هەرکەسیک خوا بەرچاوی ڕۆشن کردیّت و سەلامەت بویّت لە دەمارگیری و گرنگی بە نامە و کتیبەکانی الشیخ دایّت، ئەوا دەزانیت بە زانییکی پێر لە دنیاییه وە که الشیخ ئەم بابەتە ی ڕوونکردۆتەو بە ڕوونکردنەو یەکی تەواو و ڕەوینەرەو بۆ گومانەکان، وە تەکفیری کەس ی دیاریکراویش دەکات (تکفیر المعین) لە هەموو نامە و کتیبەکانیدا، وە لە حوکمی هیچ یەکیک لەمانە ناوەستیّت، وە ئینجا دەگەرێنەو سەر وەلامە که (وەلامی الشیخ عبد اللطیف) کە ئاماژەمان پێدا.

(الشیخ عبد اللطیف) دەربارە ی ووتە ی (العراقی) کە دەڵێ: "مەککە و مەدینە و دانیشتووایان تان کافر کرد" (دیارە ئەوکات حاڵی ئەم دوو شارە و زۆربە ی دانیشتووایان وابوو) جا (الشیخ عبد اللطیف) باسی و تەکانی (العراقی) دەکات و وەلامی دەداتەو، تاوێکو الشیخ (واتا عبد اللطیف) دەڵێ: "العراقی) ووتی: شتیک مەعلومە کە ڕێگری کردن لە تەکفیرکردنی موسلمانان ئەگەر هاتوو قسەیان لەسەر ئەم بابەتە کرد و هەلەیان تێدا کرد ئەوا یەکیکە لە حەقترین مەبەستە شەرعیەکان، جا ئەو کەسە گەر ئیجتیهادی کرد و پیکای دوو پاداشتی بۆ هە یە، وە ئەگەر هەلە ی کرد یە ک پاداشتی بۆ هە یە، ووتە کە ی (العراقی) بەکو تا هات."

وە لە وەلامی ئەم و تە یە دەوتری: "ئەم و تە یە هەر وەکو ئەو دەستکاری کردنە ی پیشوویەتی بۆ دەقەکان (تحریف) هەر وەک لەپیشوودا باسمان کرد، لەم ووتە یەیدا دوو تەحریف کردن هە یە. (سەرەتا ئەو بزانین ئەم ووتە یە کە "العراقی" باسی کرد ووتە ی "شیخ الإسلام ابن تیمیة" یە رحمە الله، واتا بەلگە بۆ قسەکانی دەهینێتەو دەربارە ی تەکفیرنەکردنی کەس ی دیاریکراو بە ووتەکانی "ابن تیمیة و ابن القیم"، پەنجا ووتە ی ئەم دوو زانایە ی کو کردۆتەو کە هەمووی دەربارە ی بابەتی "تکفیر المعین"ە، بەلام زۆربە ی ووتەکانی "ابن تیمیة" وەلامی پرسیارەکانی خەلکیە کە لە "مجموع الفتاوی" دا هاتوو، بەلام "العراقی" پرسیارەکانی لابردوو،

تهنہا وہ لّامہ کانی "ابن تیمیہ"ی نہ قل کردووه، تاوہ کو خه لّکی نه زانن ئه مه وه لّامی چ پرسیارئیکه به مه ش هه لّده خه لّه تین واده زانن ئه مه ووتهی "ابن تیمیہ" دهربارهی بابتهی کوفر و شیرک، که ههرکه سیک به هه لّه تییان کهوت ئهوا موجته هیده و پاداشتیکي بۆ ههیه!!! سبحان الله ئه وهی به هه لّه بکه ویتته کوفر و شیرکه وه پاداشت وهرده گریّت!!! سهیری ئه م فیله و دهستکاری کردنه ی "العراقی" بکه ن بۆ ووته کانی "ابن تیمیہ"، ئینجا ئیستا دیننه وه سهر ئه و دوو ته حریفه ی "العراقی" که "الشیخ عبد اللطیف" باسی دهکات).

ته حریفی یه که م: (العراقی) پرسیاره کانی خه لّکی بۆ (شیخ الإسلام) لابر دووه و نه قلی نه کردووه، (ابن تیمیہ) باسی خه واریج ورافیزه دهکات که له بابته خیلایه کاندای موسلمان و ئه هلی سوننه یان ته کفیر کردووه، له بهر ئه وهی ئه وان دژی ئه م بیدعه و داهینراوانه ی ئه وانن که خو یان دایان هیناوه و کردوویانه به بنچینه (ئه صل) و دین، جا (العراقی) ئه م ووته یه ی (ابن تیمیہ) قرتاندووه (واتا "ابن تیمیہ" ده لّی: نابیت له بابته خیلایه کان که س کافر بگریّت، به لّکو ئه گهر زانایه ک ئیجتهادی کرد و پیکای دوو پاداشتی ههیه، وه ئه گهر نه پیکایه ک پاداشتی ههیه، وه زهمی خه واریج ورافیزه دهکات به هو ی ته کفیر کردنیان بۆ ئه هلی سوننه له بابته خیلایه کانی نیوانیان، که چی "العراقی" ئه م به شه ی دووه می وه لّامه که ی قرتاندووه، تهنه ا به شی یه که می هیناوه که ده لّی: نابیت که س ته کفیر بگریّت ئه گهر هه لّش بکات، به لّکو یان دوو پاداشت یان یه ک پاداشت وهرده گریّت که سی هه لّه که ر، جا "العراقی" به خه لّک ده لّیت سهیرکه ن بزانه چۆن "ابن تیمیہ" ده لّی: ئه وهی به هه لّه بکه ویتته ناو کوفر و شیرکه وه نابیت ته کفیر بگریّت، به لّکو پاداشتیش وهرده گریّت ئه گهر موجته هیده بیت، ئه مه یان لّی دهشاریتته وه که ئه و باسی بابته ی خیلای دهکات نه وه ک کوفر و شیرک). بۆیه قرتاندوویه تی له ترسی ئه وهی که س نه لّیت پارانه وه له مردووان و داوالیکردنیان و هاوارکردنیان که به هانایانه وه بین ئه مانه هیچی په یوهندی به و بابته وه نیه (که ابن تیمیہ باسی کرد) وه موسلمانان له م بابته دا هیچ خیلایکیان نیه (بابته ی شیرکی گۆرپه رستان) به لّکو ئه م بابته ئیجماعی له سه ره که شیرکیکی کافرکه ره (واتا شیرک و کوفری گهره به نه وه ک بچوو ک)، ههروهک چۆن (شیخ الإسلام ابن تیمیہ) باسی کردووه، وه کردوویه تی به بابته ییک که هیچ خیلایکی تیدانیه له ته کفیرکردن، جا دروست نیه ئه م ووته یه ی (ابن تیمیہ) (دهرباره ی هه لّه ی موجته هیده که پاداشت وهرده گریّت له بابته ی خیلای) به سه پیندریّت به سه ر بابته ییک که کوفریکی ئیجماع له سه ره، گهر ئه م کاره ی (العراقی) راست بیت، ئهوا مانای وایه وته کانی (ابن تیمیہ) پیچه وانه ی یه کترن، به لّام خوا پاکي راگرتووه و ئه وی پاراستوو (له وهی که وته کانی پیچه وانه و دژ به یه ک بن) وته کانی وه کو یه کن و یه کیکیان ده بیته به لّگه بۆ ئه وی تریان، جا کاتییک که ته حریفی (العراقی) ت زانی له قرتاندن و لابردنی هه ندیک وته ی (ابن تیمیہ) ئهوا ده زانیت که لابردنی هه ندیک وته وادهکات مانای وته که و ویستی خاوه نه که ی بگۆریّت.

ته حریفی دووهم: (شیخ الإسلام ابن تیمیة) (له وه لامي نهو پرسیاره ی که لی کراوه که "العراقي" قرتاندووویه تی ده باره ی ته کفیرکردنی زانایانی موسلمان بووه وه کو "أبو حامد الغزالي" که وتویه تی: پیغه مبه ریش هه له ده کات، له سهر نه م قسه یه که سیک ته کفیری کردوو)، (شیخ الإسلام) وتویه تی: نه صلی ته کفیرکردنی موسلمانان کاری خه واریج و ره وافیزه، وه (شیخ الإسلام) گوپره رستانی ده ره پناوه له وه ی ناویان ببات به ئیسلام (مسی الإسلام، واتا به موسلمان حیسابیان ناکات، که چی "العراقي" دلی به م ووته یه خوش کردوو ده لی: سه یرکه ن بزائن "ابن تیمیة" ده لی: ناییت موسلمانان ته کفیر بکرین نه گهر هه له یان کرد، ئیمه ش ده لیین: سه ره تا نهو باسی موسلمان ده کات نه وه ک گوپره رستان هه رو هک "الشیخ عبد اللطیف" ووتی: "شیخ الإسلام" گوپره رستان به موسلمان ناو نابات، دووهمیان: نهو باسی هه له ده کات له بابته تی فره ی، نه وه ک باسی شیرک و کوفری گوپره رستان، واتا به هیچ جوړیک به لگه هیئانه وه ت به م ووته یه ی "ابن تیمیة" له شوینی خویدا (نیه) هه رو هک چون کومه لیک له ووته کانی نه قل ده که ین ده باره ی نه وه ی که (شیخ الإسلام) حوکم ده دات به سهریان که نه وان نایه نه ناو بازنه ی موسلمان، جا (الشیخ عبد اللطیف) کومه لیک ووته ی (ابن تیمیة) باس ده کات تاوه کو ده گاته نه وه ی که ده لی: "هه رکه سیک بر وای واییت که مروقیک خواجه یان هاواری مردوویک بکات وه داوای رزق و سه رکه وتن و هیدایه تی لیبکات یان ته وه کولی له سه ر بکات یان سوجه دی بو ببات، نهوا داوای ته وه ی لیده کریت، گهر ته وه ی نه کرد له ملی ده دریت".

جا به لگه هیئانه وه ی (العراقي) (به وته کانی ابن تیمیة) پوچهل بوویه وه و له بناغه وه رما، چون نه هیکردن له ته کفیرکردنی موسلمانان وه کو نه هیکردن له ته کفیری نه وانه داده نیی که هاواری پیاوچاکان ده که ن و داوای به هاناوه چوونیان لیده که ن هاوبه ش له گهل الله، وه شتیک له به ندایه تی بو پیاوچاکان نه نجام ده دن که جگه له الله هیچ شتی شایه نی نه م به ندایه تی نه، جا نه مه باطله (نه م کاره ی العراقي) به ده قی قورپان و سوننه ت و ئیجماعی زانایانی ئوممه ت.

وه سه یر له جه هلی (العراقي) دایه که به لگه ده هیئته وه به سه ر نه یارانیدا به هه مان بانگه شه (بانگه شه ی نه وه ی گوپره رستان موسلمانن) وه بانگه شه ش نایته به لگه، وه بانگه شه ی (العراقي) بو موسلمانیه تی گوپره رستان پیویستی به به لگه یه کی قه طعی هه یه له سه ر موسلمانیه تی، جا نه گهر موسلمانیه تی نه وانی سه لماند، نهوا نه وکات رپگری ده کریت له ته کفیرکردنیان، وه بابته تی فره یش کیشه ی له سه ر نه، وه مه علومیشه هه ر که سیک موسلمانان کافر بکات به هو ی ههوا و ئاره زوویه وه وه کو خه واریج و رافیزه، یان که سیک کافر بکات که هه له ی کردوو له بابته یکی ئیجتهدادی چ اصولی بیّت یان فروعی، جا نه م که سه و هاوشیوه کانی بیدعه چی و گوهران (واتا نه وانه ی که ته کفیری نه مانه ده که ن)، پیچه وانه ی نه وه ن که ئیمامه کانی هیدایه ت و شیخه کانی دین له سه ری بوونه، وه کو: شیخ الإسلام (محمد بن عبد الوهاب) که س کافر ناکات به هو ی نه م شتانه وه، به لکو نه و که سیک کافر ده کات که قورپان و فره مووده ی صه حیج

ته کفیریان کردوو، وه ئوممهت ئیجماعی ههیه له سه رته کفیرکردنی، وه کو: ئهوانه ی دینیان گۆریوه و هه مان کاری جاهیلیه کانیان ئه نجامداوه له به ندایه تیکردنی پیغه مبه ران و فریشته کان و پیاوچاکان و هاوارکردن لییان، خوا ئه مانه ی کافر کردوو و خوین و مال و منداڵ و ژنیانی حه لّال کردوو، به هۆی به ندایه تیکردنیان بۆ پیغه مبه ریگ یان وه لییک (ولی) یان بتیک، جیاوازی له نیوانیاندا له کوفردا (واتا به ندایه تی بۆ کامه یان بکه ی هه ر کوفره) هه روه ک چۆن قورئان و کۆمه لّیک فه رمووده ی زۆر باسیان کردوو، وه روونکردنه وه ی زیاتری ئه م بابه ته دیته پیشه وه، وه هه ندیکیشمان باسکرد.

وه (الشیخ عبد اللطیف) ده لّی: پرسیار له (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) کرا ده رباره ی ئه م جاهیلانه (واتا گۆرپه رستان) ئه ویش ووتی: "ئه گه ر ئیقامه ی حوججه یان له سه ر کرایت و ئه هل بن بۆ تیگه یشتی ئیقامه ی حوججه، ئه وا کافر ده بن به په رستی گۆر" (که ده لّی ئه هل بن بۆ تیگه یشتی ئیقامه ی حوججه، واتا عاقل و بالغ بن، چونکه شیّت و منداڵ ئیقامه ی حوججه یان له سه ر ناکریت و تیناگه ن، چونکه له م دووانه دا تیگه یشتن وه ک مروّفی ئاسای نیه به هۆی له ده ستدانی عه قل و که می عه قل، سه باره ت به وه ش که ده لّی ئه وا کافر ده بن، مه به ستی ئه وه نیه ئه گه ر شیّت و منداڵ گۆریش بپه رستن هه ر موسلّمان و کافر ناکرین له دونیا ئیلا دوا ی ئیقامه ی حوججه، به لکو مه به ستی حوکه ی قیامه ته له ویدا عوزریان هه یه و کافر ناکرین، به لّام له دونیادا حوکه ی کوفریان به سه ر ده درئ، به لّام نابیت بکوژرین تاوه کو ئه و عوزه ی هه یانه لاده چیت که ئه ویش به عاقل بوون و بالغ بوون لاده چیت)، به لّام ئه و که سه ی دونیای هه لّباردوو و خۆی پیوه لکاندوو و ده ست به رداری نابیت و شوینی هه وا و ئاره زووی که وتوو نازانم حا لی چۆنه، (واتا نازانم حا لی چۆنه له قیامه تدا و حوکه ی قیامه تی له سه ر ناده م، به لّام بۆ حوکه ی دونیا ئه وا حه تمه ن کافره، جا ئه گه ر ئه م کاره ی ببیته هۆی ئه وه ی له دونیاشدا کافره نه کریت، ئه وا ئه وکات باوه ش کردنه وه بۆ دونیا و پشت کردن له عیلم و قیامه ت ده بیته هۆکاری رزگار بوونی خه لکی له کوفر، ئه م قسه یه ش که سیکی عاقل نایکات، چ جای ئه وه ی زانایه کی گه وره ی نوێکه ره وه ی دینی وه کو "الشیخ محمد بن عبد الوهاب" بیکات)، وه له پيشوودا باسی وته کانیمان کرد ده رباره ی ئه م بابه ته که به سیه تی (واتا به سیه تی بۆ ئه وه ی تیبگه ین له مه نه جی "الشیخ محمد بن عبد الوهاب" که کئ و چۆن ته کفیر ده کات و چۆن باسی ئیقامه ی حوججه و تیگه یشتن و پیگه یشتی ده کات... هتد)، ئه مه له کاتیکدا که (العلامة ابن القيم) رحمه الله، براندوویه تیه وه که ئه وانه ی ته قلیدی شیخه کانیان ده که نه وه له بابه ته کوفریه کاندا ئه وا کافرن ئه گه ر توانای داواکردنی حه ق و فیروونی حه قیان هه بیّت و ئه هلی ئه وه بن به لّام پشت بکه ن و ئاوری لی نه ده نه وه (واتا که سه که توانای فیروونی عیلمی هه بیّت و که ر نه بیّت که نه بیستی و شیّت نه بیّت که تینه گات و منداڵ نه بیّت که جیاوازی نه کات و پیریکی خله فاو نه بیّت که عه قلی ناته واو بیّت به لّام پشت له فیروونی حه ق بکات یان کویرانه شوینی چه ند زانا و شیخیک بکه وئ ئه وا کافره له دونیا و قیامه تدا)، (به لّام نه خوینده واری عوزر نیه بۆ دایک و باوک و دایره و باپیرانمان و هه یج که سیک، ئایا هاوه لّان به خۆیان و خیزانیان و مندا له کانیان هه موویان خوینده وار

بوون ؟ ئەگەر دەلێ ئێوان پێغەمبەر "صلی اللہ علیہ وسلم" لەگەڵیاندا بوو حالیان جیاوازیبوو، پێت دەلێم:
 گەر تۆ و باوک و باپیرت لەناو پەرستنی لات و عوززادا ژیا، دواتر پیاویک دەرکەوت پێت بلێ من پێغەمبەرم
 پەرستنی لات و عوززا کوفرە و خوا بە تەنھا بپەرستن، ئایا تۆ وەک هاوێلان شوینی دەرکەوت و بە مال و مندال
 و گیانت خۆت فیدای ئەو و دینەکە ی دەکە ی هەروەک چۆن هاوێلان کردیان ؟ یان دەبیتە یەکیک لە
 سەرانی قورەیش و پیاوانی قورەیش ؟ دواتر ئەم قەسە یە تۆ ئەوپەری بێ پێزییە بەرامبەر هاوێلان، وە بە درۆ
 خستەوێ ئایەتی قورئان و فەرموودە ی پێغەمبەرە، و اتا ئەوێ ئێوان کردیان هیچ ئازایەتیەکی تێدانیه
 منیش پێغەمبەرم لەگەڵ بوا یە هەر ئاوا دەبووم، ئە ی بۆجی اللہ تعالی دەر فەرمووی: ئەوانە ی لە پێش فەتھی
 مەککە مال و سامانیان بە خشی و جیهادیان کرد یە کسان نین لە پاداشتا لەگەڵ ئەوانە ی کە دوا ی فەتھی
 مەککە مال و سامانیان بە خشی و جیهادیان کرد، ئەوانە ی پێش فەتھی مەککە پلە ی بەرزترین هە یە، وە خوا
 موژدە ی بە هەشتی بە هەردووکیان داو {الحديد : 10}، وە پێغەمبەر "صلی اللہ علیہ وسلم" کاتیک "خالد بن
 الوليد رضي الله عنه" جێوی دا بە "عبد الرحمن بن عوف رضي الله عنه"، فەرمووی: جێوی بە هاوێلانم
 مەدەن، هەر یەکیک لە ئێو بە قەدەر چیا ی ئوحد زیڕ بە خشی ناگاتە بە خشیشتی دەستی هاوێلانم
 یان نیوێ مشتیک. ئە مە لە کاتیکدا "خالد" هەشت مانگ بوو موسلمان بوو، وە "عبد الرحمن" یەکیک بوو
 لەو هەشت کەسە ی کە سەرەتا موسلمان بوون لە مەککە، وە هەروەها هێجرەتی حەبەشە و مەدینە ی
 کردوو، سەیرکە چۆن خوا فەزلی ئەوانە ی داو کە پێش فەتھی مەککە بە خشین و جیهادیان کردوو بە سەر
 ئەوانە ی دوا ی فەتھی مەککە بە خشین و جیهادیان کردوو، وە سەیرکە چۆن پێغەمبەری خوا دەلێ جێوی بە
 هاوێلانم مەدەن لە کاتیکدا خالید و عبد الرحمن هەردووکیان هاوێلین، بە لام فەزلی عبد الرحمن ی داو
 بە سەر خالید دا، وە هەروەها فەزلی بە خشی ئەوانی داو بە سەر ئەوانی دوا ی ئەوان، وە سەیرکە بزانه
 چۆن هەردە موژدە پێدراوێ کە ی بە هەشت (أبو بکر و عمر و عثمان و علي و طلحة و زبیر و عبد الرحمن بن
 عوف و سعد بن أبي وقاص و سعید بن زید و أبو عبیدة بن الجراح) رضي الله عنهم، ئەو کەسانە کە لە
 سەرەتای هاتنی پێغەمبەردا موسلمان بوونە و لە (السابقين الأولين) دان، جا ئیستا بۆت دەرکەوت فەزلی
 ئەوانی سەرەتا چەندە زۆرن بە سەر دوا ی خۆیاندا سەرەرای نەخویندەواری زۆرینە یان).

جا ئەمانە ی کە (ابن القيم) باسی کردن ئەگەر چی هێچیش عیلمیان پێ نەگات ئەوا هەر کافر و ئیقامە
 حوججە کران چونکە دەزانن قورئان هە یە و فەرموودە هە یە، بە لام هیچ بە دوا ی عیلمدا ناگەرێن و ئاوری
 لێنادەن وە وەک ئەوێ بلێ ئە مە کاری ئەوان نیە، وە ئەوانە شی کە کوێرانه دوا ی زانا و شیخەکانیان
 کەوتوون بە بێ خو ماندوو کردن و گەپان بە دوا ی راستی و ناراستی وەک ئەوانە کە لە قیامەتدا دەلێن: {رَبَّنَا
 إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّنَا السَّبِيلَا}.

وہ ئوہی توانای ئوہی نہییت و ئوہلی ئوہ نہییت کہ فیڑییت پیغہمبہران بہچی رہوانہ کراون، ئوہا ئہم کہسانہ لہلای (ابن القیم) وەکو کہسیکی ئوہلی فہترہ وایہ، کہ بانگہوازی ہیچ پیغہمبہریک لہ پیغہمبہرانی پئ نہگہیشتووہ (واتا لہ دونیادا بہ کافر دادہنرین، بہلام حوکمی قیامہتیان بہسہردا نادہین، لہویدا تاقی دہکریئہوہ)، وە ہەردووک جوړیان (ئوہوانہی توانای فیڑیوونیان ہہیہ و ہہوئی فیڑیوون نادہن، وە ئوہوانہش کہ ہیچیان پئ نہگہیشتووہ وەکو ئوہلی فہترہ وان) حوکمی ئیسلامیان بہسہر نادریت و نایہنہ ناو بازنہی موسلمانان، تہنانت لہلای ئوہ کہسانہش کہ جوړی یہکەم بہ کافر دانانین لہ قیامہت، نالین ئوہ کہسانہ موسلمانن لہ دونیادا، وە ووتہکانی (ابن القیم) دیئہ سہری.

بہلام ناوی شیرک بہسہریاندا دہدریت و دہیانگریتہوہ (ہەردووک جوړہکە)، جا چ ئیسلامیک دہمیئتہوہ لہگەل ہەئوہشاندنہوہی ئوہصل و قاعیدہ گہورہکەہی کہ شہادہی لا إله إلا الله یہ ؟ مانہوہی ئیسلام و ناوی موسلمان لہسہر ہەندیک کہس کہ فہقہکان باسیان کردووہ لہ (باب حکم المرتد) (لہ کتیبہ فقہیہکاندا) پرونترہ لہوہی لہسہر کہسانیک بمیئتہوہ کہ پیاوچاکان دہپہرستیت و لییان دہپارپتہوہ (واتا ئوہگەر بلین ئوہ کہسہی گوڑپہرستہ و پیاوچاکان دہپہرستئ ہەر بہ موسلمانن دہمیئتہوہ، ئوہا ئوہ کہسانہی کہ فہقہکان لہ کتیبہ فقہیہکاندا لہ "باب حکم المرتد" باسیان کردوون، وەکو ئوہ کہسہی ئینکاری واجب بوونی پینج نوئژہکە بکات یان ئینکاری واجب پوژوو بکات...ہتد ئوہا ئوہ کہسانہ شایستہ ترن کہ ہەر بہ موسلمانن بمیئنہوہ، جا پروانہ گہر کہسیک ئینکاری واجب بوونی پینج نوئژہ و زہکات بکات ناوی بچیئہ ناو مورتہددانہوہ، ئوہی ئوہ کہسہی جگہ لہ الله دہپہرستئ و ہاوار لہ غہیری الله دہکات ئوہ چوون بہ موسلمان حیساب دہکریت !!!).

(پوختہی ووتہکانی "ابن القیم" ئوہویہ: ئوہی توانای فیڑیوونی ہہیہ و پشت دہکات لہ فیڑیوون کافرہ لہ دنیا و قیامہتدا، وە ئوہی توانای فیڑیوونی نیہ کافرہ لہ دونیادا بہلام حوکمی قیامہتی بہسہردا نادہین وەکو ئوہلی فہترہ وان).

بہلام (العراقی) رادہکات لہوہی کہ ئوہ شتہ ناو بیات بہ (عیبادہت و دوعا)، وا دادہنیٹ کہ ئوہ شتہ (توسل و بانگ کردن)ہ، وە بہ شتیکی (مستحب)ی دہزانیت (سبحان الله ئوہی شیرک بکات کاریکی موستہحبہبی کردووہ چاکہی بو دہنوسریٹ بہ گوڑہی قسہی "العراقی" بیٹ !!!) ئای چہندہ دوورہ (ئوہ شتہی کہ العراقی بو چووہ) "أین المفر والإله الطالب *** قد حیل بین العیر والنزوان" (ئوہمہ دیڑہ شیعریکە الشیخ عبد اللطیف ہیناویہتی)، بہوہی کہ خوا مننہتی کردووہ (بہسہر بہندہکانی) لہ کتیبہکەیدا کہ ہیچ کہسیک ناتوانیت شتیکی باطلی بو زیاد بکات و وە بہ باطل شتیکی لئ کہم کاتہوہ یان دہستکاری بکات و بیگوڑیت، ہاتوئہ خواریوہ لہلایہن زاتیکی حەکیم لہ کردار و ووتہ و ویستہکانی و ستایشکراو لہ کردار و ووتہ و

ويسته کانی (ئايه تي 42ى سوڤه تي فصلت) وه ئه وهشى كه له (محمد) هاتوو كه بهنده و نيردراويه تي له
حيكمه ت و هيدايت و پروونكردنه وهى سنووره كاني خوا كه دايبه زاندوو به سهريدا، وه به بهرده وامي الله
سبحانه وتعالى بو ئه م دينه كه سانتيك پيڊه گهيه نيٽ و گه شهيان پيڊه دات كه به لگه كاني خوا له سه
بهنده كاني بهرپا دهكهن و جهاد دهكهن له پيناوي پروونكردنه وهى دينه كه يي و شه رعه كه ي له دژي ئه و
كه سانه ي كه مولحيدن به رامبه ركتي به كه يي و دينه كه ي وه ده يانه وي ماناي شته كان له شويني خويدا بگورن
بو شتيكي تر، تا كوٽايي ئه وهى باسي كرد.

(جا ليره دا "الشيخ إسحاق" هه مان قسه كاني پيشووي "الشيخ عبد اللطيف" دووباره دهكاته وه كه وه لامي
"العراقي" پيڊه داته وه له كتيبي "منهاج التأسيس والتقييس" ههروهك چوڻ پيش ئيستا هه موومان باسكرد به
هه مان شيوه دووباره ي دهكاته وه به پيت و وشه وه ، وه ده ئي: له ووته كاني "الشيخ عبد اللطيف" وورد
بينه وه، بويه من نه مويست هه مان ئه م ووتانه دووباره بكه مه وه تاوه كو زياتر دريژ نه بيتته وه بابته كه وه له بهر
ئه وهى ووته كان هه مان ئه م ووتانه ي پيشوون هيج شتيكي زياتري تيڊا نيه ته نها ئه م برگه ي كوٽايي نه بيت كه
بوٽاني نه قل دهكه م، ئه ويش ئه مه يه كه ده ئي): الشيخ عبد اللطيف كوومه ليك ووته ي (ابن تيمية) باس دهكات
تاوه كو دهگاته ئه وهى كه ده ئي: "ههركه سيك برواي واييت كه مرؤفيك خوايه يان هاواري مردوويك بكات وه
داواي رزق و سهركه وتن و هيدايتي ليبيكات يان ته وهكولي له سه ر بكات يان سوجه ي بو ببات، ئه وا داواي
ته وبه ي ليڊه كريٽ، گه ر ته وبه ي نه كرد له ملي ده دريٽ، (شيخ الإسلام) نه يووت ئيقامه ي حوجه ي له سه ر
ده كريٽ، وه نه يووت ته كفير ناكريٽ تاوه كو ئيقامه ي حوجه ي له سه ر ده كريٽ، ههروهك چوڻ ئه و كه سه ي
كه هيج عيلم يكي نيه وا گومان ده بات، وه ئه و كه سه هه ر له ئه صلي دينه كه يه وه لي تيكيه ل بووه".

ووتم (واتا الشيخ "إسحاق" واده ئي): ئه مه پروونترين شته كه وه لامي ئه و ووته يه ي (الشيخ محمد بن عبد
الوهاب) ي پي بدريٽته وه كه ده ئي: "ئه و جاهيله ي كه گومه زي الكواز ده په رستي كافري ناكه ين"، چونكه (الشيخ
محمد بن عبد الوهاب) عوزري بو كه س دانه ناوه نه جاهيل نه غه يري جاهيليش، ئه مه ش مه نه جي قورئانه
كه بريتيه له ته كفير كردني ههركه سيك كه شيرك ئه نجام دايٽ، وه وه ستاني (الشيخ محمد بن عبد
الوهاب) رحمه الله، له هه نديك وه لاميدا (مه به ستى وه ستانيه تي له حوكمدان به كوفر له هه نديك له وه لامي
نامه كانيدا) وا ليك ده دريٽته وه كه له بهر هو كاريك له هو كاره كان بووه (واتا "الشيخ محمد بن عبد الوهاب"
ئه صلي بابته ته كه ي پروون كردو ته وه به جواني له كتيب و نامه كانيدا، به لام له هه نديك شوين كه ده ئي ئه وهى
شيرك ئه نجام بدات ته كفيري ناكه ين ئيلا داواي ئيقامه ي حوجه، ئه وا هو كاري خوي هه يه، چونكه كه
حوكم يك جي به جي ده كه يت له واقيعدا جياوازه له گه ل ئه وهى كه به نه زهري باسي ده كه يت، له وانه يه ئه و
كه سه عوزري شه رعي هه بوويٽ بويه وه ستاوه له ته كفير كردني، وه له وهش پروونتر و ته كاني "الشيخ عبد
اللطيف" ه كه گومانه كاني سه ر ئه م ووتانه ده ره وي نيٽته وه كه ده ئي: "الشيخ محمد بن عبد الوهاب" كه ده ئي

ته کفیریان ناکه ن ئیلا دوا ئیقامه ی حوججه، مه بهستی ته کفیری قیامه ته نه وهک ته کفیری دنیا، واتا له دنیا دا ته کفیری دهکات، به لام حوکی قیامه تی به سهر نادات، ههروهک له پيشوودا ئاماژه مان پيدا"، وه ههروه ها دهبینی که (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) به هه مان شیوه له شوینیکی تروه ستاوه له حوکمدان به کوفر که ده ئی: "ئه و که سه ی دنیا ی هه لباردوو و خوی پیوه لکاندوو و ده ست به رداری ناییت و شوینی هه و و ئاره زووی که وتوو نازانم حالی چونه".

یا الله چه ند سهیره! چون ووته کانی (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) له هه موو شوینه کاند به به لگه ی قورئان و سوننه ت و وته کانی (شیخ الإسلام و ابن القیم) وازی لیده هیتریت که ده ئی: "هه رکه سیک قورئانی پیبگات ئه و ئیقامه ی حوججه ی له سهرکراوه" که چی ووته یه کی ئه و قبول ده کریت له شوینی کدا که به گشتی باسی کردوو به بی پروونکردنه وه (واتا موجه له، موفه صهل نیه).

وه ههروه ها به زیره کیه وه پروانه وته کانی (ابن القیم) که (الشیخ "عبد اللطیف) نه قلی کرد له وه لامدانه وه ی بۆ (العراقی) (مه بهستی ئه و دوو جوړه یه که "ابن القیم" باسی کرد و حوکی له سهردان، که توزیک پیش ئیستا باسمان کرد، پیویست به دوو باره کردنه وه ی ناکات چونکه نوسراوه له سهره وه).

با باسی ووته کانی (ابن القیم) بکهین (له کتبی طریق الهجرتین و باب السعادتین) له به شی (طبقات المکلفین) (باسی پله و پایه ی چینه کان دهکات، وه کردوویه تی به هه ژده چینه وه) که (الشیخ عبد اللطیف) نه قلی کردوو له (ابن القیم) وه، بۆ وه لامدانه وه ی (العراقی) وه کو ته فسیرک بۆ ئه و شتانه ی که باسمان کرد، وه بۆ ئه وه ی بیته هوکاری لابردنی پاشماوه ی گومانه کان.

(ابن القیم) رحمه الله، له به شی (طبقات المکلفین) دا کاتیک باسی سهرانی کوفری کرد ئه وانه ی که خه لکی هه لده گپنه وه له سهر رڼگای خوا، وه باسی ئه وه ی کرد که سزای ئه مانه چه ند باره یه، پاشان ووتی: "چینی حه قده یه م: چینی ته قلید که ره وه کان و کافره جاهیله کان و شوینکه وتوو انیان و که ره کانیان ئه وانه ی که شوینکه وتوو ئه وان، که ده ئین: ئیمه باوک و باپیرانمان له سهر ئه م دینه بینیه، وه ئیمه ش شوینی ئه وان ده که وین و شوین پی ئه وان ده گرینه بهر".

له گه ل ئه وه شدا ئه مانه سه لامه تن بۆ موسلمانان و شهریان له گه لدا ناکه ن، وه کو ژن و خزمه تکار و شوینکه وتوو دژایه تیکه ران وان (واتا دژایه تیکه رانی ئیسلام و موسلمانان)، ئه مانه وه کو ئه م دژایه تیکه رانه خوین ته رخان نه کردوو بۆ هه ولدانی کوژاندنه وه ی نوری خوا (که دینه که یه تی) و پماندنی دینه که ی و نه هیشتی وته کانی، به لکو ئه مانه وه کو ئاژهل وان، جا ئوممه ت یه کده نگه له سهر ئه وه ی که ئه م چینه کافرن،

ئەگەرچى جاھىلىش بن و تەقلىدكەرەۋەى سەرۆكەكان و ئىمامەكانىان بن، تەنھا ئەۋە نەبىت كە باس دەكرىت كە ھەندىك ئەھلى بىدعە ھوكى چوونە دۆزەخ بەسەر ئەم چىنەدا نادەن، بەلكو ۋەكو ئەھلى فەترە ھىسابىان دەكەن، ۋە ئەم مەزھەبەش **(واتا ئەم قەسەيە)** ھىچ يەكك كە ئىمامەكانى موسلمانان نەيووتو، نە ھاۋەلان، نە تابەين، نە دواى ئەۋانىش، بەلكو ئەم ۋەتەيە ھى ھەندىك كەسى (ئەھلى كەلام)ى داھىتراون لە ئىسلام، **(سەيركە بزانە چۆن زەمى ئەۋ كەسانە دەكات كە ھوكى چوونە دۆزەخ نادەن بەسەر ئەۋ كەسانەى كە جاھىلن و تەقلىدكەرەۋەن، ئەى دەبىت چى بلىت بەۋانەى كە لە دونياشدا ھوكى كوفريان بەسەر نادەن ؟)**، ۋە بە صەھىحى لە پىغەمبەر "صلى الله عليه وسلم" ھاتوۋە كە فەرموۋىەتى: "ھىچ لە دايكبوۋىك نىە ئىللا لەسەر فىطرەت **(واتا ئىسلام)** لە دايك دەبىت، جا دايك و باۋكى دەيكەن بە يەھودى يان نەصرانى يان مەجوسى" **(بوخارى و موسلىم رىۋايەت يان كىرەۋە)**، پى ۋتىن كە دايك و باۋكى منداكە دىنى منداكەيان لە ئىسلامەۋە دەگۆرپ بۆ يەھودى يان نەصرانى يان مەجوسى، باسى ھىچ شتىكى تىرى نەكردوۋە تەنھا ئەۋە نەبىت كە پەرۋەردە دەبىت و پى دەگات لەسەر ئەۋەى كە دايك و باۋكى لەسەرىنە **(واتا ئەھلى بابەتەكە دىنى دايك و باۋكىەتى دىنى ئەۋان چى بىت دىنى منالەكەش ئەۋەيە، بەلام پىۋىستە ئەۋە بزاندرى كە ئەم ھوكمە ھوكى دونىاي زاھىرىيە "پروكەش" نەۋەك ھوكى قىامەتى ھەقىقى، واتا لە دونيا بە كافر دادەنرىن بەلام لە قىامەت قەۋلى راست ئەۋەيە تاقى دەكرىنەۋە)**، ۋە بە صەھىحى لە پىغەمبەر "صلى الله عليه وسلم" ھاتوۋە كە دەفەرموۋى: "ناچىتە بەھەشتەۋە جگە لە نەفسى موسلمان" **(بوخارى و موسلىم رىۋايەت يان كىرەۋە)**، ۋە ئەم تەقلىدكەرەۋەيەش موسلمان نىە، ۋە عاقل و تەكلىف لەسەرە، ۋە عاقللىش لە ئىسلام و كوفر دەرناچىت **(واتا دەبىت يەككىيان بىت)**، بەلام ئەۋ كەسەى كە بانگەۋازى پىنەگات **(ۋەكو ئەھلى فەترە بىت)** تەكلىفى لەسەر نىە لەم ھالەتەدا، ۋەكو منداك و شىت ھىسابى بۆ دەكرىت، كە پىشتىر باسمان كىردن **(لە چىنى چۈاردەيەم "ابن القيم" باسى منداك و شىتە كافرەكان دەكات و دەلى قەۋلى راست ئەۋەيە لە قىامەتدا تاقى دەكرىنەۋە، ۋە بە يەكەدەنگى زانايان لە دونيادا كافر)**.

ۋوتم **(واتا الشىخ "إسحاق" ۋادەلى)** : "ئەم چىنە مەبەستم ئەۋانەيە كە بانگەۋازيان پىنەگەشتوۋە، ئەۋ چىنەن كە (شىخ الإسلام ابن تيمية) عوزرى پىداۋن كە (العراقى) نەقلى كرد لىيەۋە، ۋە شىخەكەمان (محمەد بن عبد الوھاب) ىش رحمە الله، عوزريان پىدەدات". **(دىسان دەلىمەۋە مەبەستى ھوكى قىامەتە نەۋەك ھوكى دونيا، تەكايە ھۆشيار بن ۋوئەى زانايان جەمەكەن نەۋەك بەيەكى دابدەن بىكەن بە پىچەۋانەى يەكتىر)**.

(ابن القيم) دەلى: "ئىسلام برىتىيە لە بە يەكدانانى خوا و بەندايەتىكردنى بە تەنھا و بەبى ھاۋەش، ۋە باۋەرپوۋن بە پىغەمبەرەكەى و شوئىنكەۋتنى پىغەمبەرەكەى لەۋ شتانەى كە پى ھاتوۋە، جا ھەر بەندەيەك ئەم شتانە ئەنجام نەدات ئەۋا موسلمان نىە، جا ئەگەرچى كافرىكى عىناد نەبىت بەلام كافرىكى جاھىلە، جا

ئەم چىنە كافرې جاھىلن بەئى ئەوھى عىنادى بىكەن، بەلام عىنادى نەكردنىيان دەرېازيان ناكات لە كافر بوون، چونكە كافر ئەو كەسەيە كە ئىنكارى تەوھىدى خوا دەكات و پىغەمبەرەكەي بە درۆ دەخاتەوھە يان بە عىنادى يان بە جاھىلى و تەقلیدكردنەوھى عىنادكەران، جا ئەمە ئەگەرچى عىناد نىە بەلام شوئىنكەوتووى ئەھلى عىنادە، وھ خوا لە قورئاندا لە چەند شوئىنك پى راگەياندووین دەربارەى سزای ئەوانەى تەقلیدى پىشینه كافرەكانيان دەكەنەوھە، وھ شوئىنكەوتووان دەبىتە مشتومریان لەگەل ئەو كەسانەى كە شوئىنكانيان كەوتبوون لەناو ئاگرى دۆزەخدا، پاشان چەند ئايەتیک و فەرموودەيەكى لەسەر ئەمە هیئا و پاشان ووتى (واتا ابن القیم) : "ئەمە بەلگەيە لەسەر ئەوھى كە كوفرى شوئىنكەوتووانيان تەنھا لەبەر شوئىنكەوتن و تەقلیدكردنەوھیانە". (ابن القیم دەئى) : بەئى بىگومان دەبىت لىردا پروونكردنەوھە بدەین بۆ ئەوھى كىشە و گومانەكان لا ببات، ئەویش جىاوازی كردنە لە نىوان تەقلیدكەرىك كە توانای فېربوونى عىلمى و زانىنى حەقى ھەيە بەلام پىشتى تىدەكات، وھ تەقلیدكەرىك توانای ھىچ لەمانەى نىە بەھىچ شىوہەك، وھ ھەردووك جۆرەكە بوونيان ھەيە لە واقعدا، جا تەقلیدكەرى پىشتىكەر (لە فېربوونى عىلم) ئىمالە و واى لە واجى سەرشانى هیئاوھ (كە فېربوونى عىلمە، حەتمەن بە كردار پىكردنەوھە) ھىچ عوزرىكى نىە لەلای خوا، بەلام ئەو تەقلیدكەرى كە توانای داواكردن و فېربوونى عىلمى نىە بەھىچ شىوہەك، ئەوا دوو جۆرە:

يەككىيان: داواى ھىدايەت دەكات و پىشى خستووھە بەسەر ھەموو شتىكدا و خوشى دەوئىت، بەلام توانای دەستكەوتنى (عىلمى) نىە، وھ توانای داواكردنى (عىلمى) نىە چونكە كەس نىە رېئىموونى بكات، جا ئەمە حوكمى وھكو حوكمى ئەھلى فەترە و ئەوانە وایە كە بانگەوازيان پىنەگەيشتووھە.

دووھمیان: پىشتىكەرە (لە فېربوونى عىلم) ھىچ وىستىكى نىە (بۆ فېربوونى عىلم) وھ لە دلى خویدا باسى فېربوونى عىلم ناكات و ھىواى پى ناخوازىت، لە دلى خویدا ھەر ئەوھە ھەيە كە خوى لەسەر يەتتى (واتا لە دلى خویدا نالئىت چەند خوشە يەككە ھەبىت فېرە عىلم بكات و داواى فېربوونى عىلمى لى بىكەم و شارەزا بىم لە دىن و لەم جاھىليەتە رزگارم بىت، بەلكو ئەمەى ھەر بە دلدانايەت، ھەر بەوھە رازىيە كە خوى لەسەر يەتتى، ئەگەر عىلم بخرىتە ژىر دەستىشى ھەروەك خوى دەمىنئىتەوھە و داواى ناكات، وھكو زۆرىنەى خەلكى ئەم سەردەمە وھكو من و تۆ دەزانئىت قورئان ھەيە و بە ھەزارەھا تەفسىر و فەرموودە و شەرحى فەرموودە و كىتەبى عەقىدەيى و فەقى ... ھتد ھەيە، بەلام پۆژىك لە پۆژان بە دلى دانايەت بلى چەند خوشە بىخوئىنمەوھە و فېربان بىم وھكو ئەوھە وابىت كە ئەمە كارى ئەو نەبىت، ئەو تەنھا بۆ پىنج نوئىزەكە و پۆژووى رمضان دروستكراوھە، جا ئەم جۆرە كەسانە چ لەو حالەى ئىستا تىايدانە كە عىلم ھەيە و عاليم ھەيە لەبەر دەستيان بەلام داواى ناكەن، لەگەل ئەو حالەى كە بخرىنە بىابانىكى چۆلەوھە و كەس پىيان نەگات جىاوازی چىە ؟ لە ھەردوو حالەتدا ئەوھى بىرى لىنەكەنەوھە فېربوونى عىلمە، لىرە و لەوئىش ھەر پىشتىكەرن).

جوړی یه که میان ده ئی: ئه ی پهره دگارا گهر بزنام تو دینکت هه یه باشته له وهی که من له سه ریمه، نه و ده چمه سه ر نه و دینه ت و واز له و دینه ده هیتم که له سه ریمه، به لام جگه له و دینه ی که من له سه ریمه هیچ دینکی تر ناسم، وه جگه له وه توانای هیچ شتیکی ترم نیه، نه مه نه و په پری تیکو شان و توانای فیروونه.

وه جوړی دووهمیان: رازیبه به وهی که له سه ریه تی (نه و دین و عه قیده و مه نه به جهی که له سه ری ده روات)، هیچ شتیکی پیش ناخات به سه ریدا، وه نه فسه که ی جگه له وهی که له سه ریه تی هیچ شتیکی تر داوا ناکات، (نه م که سه) هیچ جیاوازیبه کی نیه چ له حاله تی نه بوونی توانای فیروون چ له حاله تی هه بوونی توانای فیروون، وه هه ردو وکیان بئ توانان له فیروونی عیلم (واتا هه ردو وک جوړه که توانای فیروونی عیلمیان نیه، به لام یه کیکیان گهر بیتو عیلمی پیبگات وه ری ده گریت، به لام نه وی تریان نه گهر عیلمیشی پیبگات هه ر ناوړی لیناداته وه و پشتگوئی ده خات واتا له هه ردو و حاله تدا هه رویستی فیروونی نیه)، جا جوړی دووهمیان ناکریت وه کو جوړی یه که م دابنریت به هوئی نه و جیاوازیبه ی له نیوانیاندا هه یه.

جوړی یه که م وه کو نه وه وایه له سه رده می فته ره (هیچ پیغه مبه ریک و په یامیک بوونی نه بیت) داوی فیروونی دین بکات و پی نه گات، جا له دین لادات به هوئی بئ توانایی و جاهیلی به لام داوی سه رفکردنی تیکو شانی له پیناو داواکردنی فیروونی دین.

جوړی دووهم وه کو نه وه وایه که هه ر داوی فیروونی دین نه کات، به لکو مرد بیت له سه ر شیرکه که ی، وه نه گهرچی داواشی کردیبت بئ توانا بووه له وه رگرتی، جا جیاوازی هه یه له نیوان بئ توانایی نه و که سه ی که داوی فیروون ده کات له گه ل بئ توانایی نه و که سه ی پشت ده کات له فیروون، جا وورد بیه وه له م بابه ته.

خوا حوکم ده کات له نیوان به نده کانی له رپوژی قیامه تدا به عه داله ت و حیکمه تی خوئی، وه سزای هیچ که سیک نادات ته نه و نه بیت که نیقامه ی حوججه ی له سه ر کراوه به نیردراوه کانی، نه م شته براوه ته وه ده رباره ی دروستکراوه کانی به شیوه یه کی گشتی، به لام نه وهی که نایا خودی (زید) یان خودی (عمرو) نیقامه ی حوججه ی له سه ر کراوه یان نا ؟ نه مه شتیکه له نیوان خوا و به نده کانیدا ناتوانین ته ده خولی تیدا بکه ین (له کتیبه فقهیه کاندا که نمونه به یینه وه به که سیک نه و هه میسه به ناوی "زید و عمرو" ده یینه وه، جا نه وهی لیره دا "ابن القیم" مه به ستیه تی نه وه یه: که نه گهر که سیک کافربو و کوفرمان لئ بینی به لام نه مانزانی نیقامه ی حوججه ی له سه ر کراوه یان نا، نه و له دونیادا حوکمی کوفری به سه ردا ده ده ین چونکه کوفرمان لئ بینیوه، به لام حوکمی قیامه تی به سه ردا ناده ین واتا نالین ده چیتته دوزه خه وه یان تاقی ده کرپته وه چونکه نازانین نیقامه حوججه ی له سه ر کراوه یان نا، به لام که سیک کوفری لئ بینین و وه بزنانین نیقامه ی حوججه ی له سه ر کراوه، نه و حوکمی کوفری دونیای به سه ردا ده ده ین و وه حوکمی چوونه دوزه خیشی به سه ردا ده ده ین گهر له سه ر نه م کوفره ی مرد بیت، وه نه گهر کوفری لئ بینین و وه بزنانین نیقامه ی

حوججہ ی له سہر نہ کراوه، نهوا حوکمی کوفری دونیای به سہردا دہدہین، وه ده لّیین له قیامہ تدا تاقی ده کریتہ وه).

به لکو واجبہ له سہر به نده که عه قیده ی واییت که هه رکه سیک دینیکی غهیری دینی ئیسلام بکات به دینی خو، نهوا کافره، وه خوا سزای هیچ که سیک نادات ته نه ا دوا ی ئیقامه حوججه له سهری به پیغه مبه ر، نه مه به شیوه یه کی گشتی، به لام دهر باره ی سه پاندنی حوکمی قیامه ت به سهر یه که یه که دا نه وه یان عیلمه که ی ده گپرنه وه بولای خوا، نه م حوکمه دهر باره ی حوکمی پاداشت و سزایه، به لام حوکمی دونه به گویره ی پروکه ش (ظاهر) ده بیت، جا مندال و شیته کانی کافران حوکمیان کافر بونه له دنیادا، هه مان حوکمی دایک و باوکیان هه یه له دنیادا، جا به م پروونکردنه وه یه گومان لاده چیت له سهر نه م بابه ته، که نه مه ش بنیات نراوه له سهر چوار نه صل:

نه صلی یه که م: خوا هیچ که سیک سزا نادات ته نه ا دوا ی ئیقامه ی حوججه نه بیت له سهری، هه روه ک الله تعالی فهرموویه تی: {وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا} {الإسراء : 15}، وه فهرموویه تی: {رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِنَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ} {النساء : 165}، وه چه ند ئایه تیکی تری باسکرد، پاشان ووتی: الله تعالی فهرموویه تی: {وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ} {الزخرف : 76}، وه زالمیش نه و که سه یه که بزانی ت پیغه مبه ر "صلی الله علیه وسلم" به چی نیردراوه، یان بتوانیت فی ربیت که به چی نیردراوه، پاشان سه ریچی پیغه مبه ر بکات یان پشت بکات له فی ربوونی نه وه ی که پی هاتووه، به لام نه و که سه ی نه صله ن هیچ عیلمیکی له لا نیه دهر باره ی پیغه مبه ر، وه ناتوانیت پیغه مبه ر بنا سیت به هیچ شیوه یه ک وه بی توانا بیت له ناسینی، جا نه م که سه چه ن پی ده وتری زالم ؟.

نه صلی دووه م: سزای خوا به دوو شت ده بیت ه شایه نی هه رکه سیک، یه که میان: پشت تی کردن له به لگه (حوججه : قورئان و سوننه ت) وه نه ویستنی فی ربوونی و وه نه ویستنی کارپی کردن، دووه میان: عینادی کردن به لگه کان دوا ی به رپا کردن حوججه له سهری، وه وازه ینان له ویستنی کارپی کردن، جا یه که میان کوفری پشتی کردن وه دووه میان کوفری عینادی کردن، به لام کوفری جه هل له گه ل نه بوونی ئیقامه ی حوججه و توانای فی ربوونی، ئا نه مه یانه که خوا سزای نادات ئیلا دوا ی ئیقامه حوججه له سهری به هو ی پیغه مبه رانه وه.

نه صلی سییه م: ئیقامه ی حوججه ده گوریت به گورانی کات و شوین و که سه کان، ئیقامه ی حوججه ی خوا له سهر کافران ده کریت له سه رده می کدا وه ناکریت له سه رده میکی تردا، وه له شوین و جیگایه کدا ده کریت

وه ناکریت له شوین و جیگایه کی ترډا، وه ههروها له سهر که سیځدا ده کریت وه ناکریت له سهر که سیځی ترډا، جا چ بهووی نه بوونی عه قل و جیانه کردنه وهی شته کان بیت وه کو منډال و شیت یان بهووی تیڼه گه یشتی بیت که وهر گپړ (مترجم) لهوئ نه بیت بوئ وهر بگپړت (واتا به زمانی غهیری خوئی نیقامه ی حوججه ی له سهر بکریت)، جا ئه م که سه وه کو که پروایه هیچ نابیسیت و ناتوانیت تیښگات، ئه مه ش یه کی که له و چوار جوړ که سه ی که له لای خوا عوزریان هه یه له پرؤزی قیامه تدا ههروهک له فهرمووده ی (الأسود و أبي هريرة) و جگه له وانیش هاتووه (مه به ستی ئه م فهرمووده یه که پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم" فهرموویه تی: چوار جوړ که س هه ن له پرؤزی قیامه تدا عوزریان هه یه، که سیځی که پ که هیچ نابیسیت، وه که سیځی گیل "وه کو شیت" وه که سیځی پیری خه له فاو، وه که سیځ که له سهرده می فه ترده ا مردووه، جا که په که ده ئی په روه ردگار کاتیک ئیسلام هات من هیچم نه ده بیست، وه گیل که ده ئی په روه ردگار کاتیک ئیسلام هات منډالان قشپلیان بو ده اویشتم "قشپل: پیسای مه پ و مالآت و ووشره"، وه پیره خه له فاو که ده ئی په روه ردگار کاتیک ئیسلام هات من هیچ تیڼه ده گه یشتیم، وه ئه وه ی له سهرده می فه ترده ا مردووه ده ئی په روه ردگار هیچ نیردراوینک له لایه ن تووه بو م نه هات، ئینجا خوا په یمانیان لیوه رده گریت که گوپراهی لی بکه ن، جا پپیان ده ئیت برؤنه ئاگری دؤزه خه وه، فهرمووی: سویند به وه ی گیانی "محمد" ی به ده سته گهر بچووبانه ناویه وه ئه و سارد و سه لامه ت ده بو له سهریان. وه فهرمووده یه کی تری نزیک له مه هه یه که "انس" رپوایه تی کردووه، که پیغه مبه ر "صلی الله علیه وسلم" فهرموویه تی: چوار جوړ که س ده هیڼ له پرؤزی قیامه تدا، منډال و عه قل ناته و او و پیریکی خه له فاو و ئه وه ی مردووه له سهرده می فه تره، هه ریه که یان باسی عوزره که ی ده کات، جا په روه ردگار تبارک و تعالی به ملیک له ئاگردا ده ئی دهر که وه، جا پپیان ده فهرمووی: من پیغه مبه رم له نه فسی خوتان بو ره وانه ده کردن، جا من ئیستا نیردراوی خو م بو ئیوه برؤنه ناو ئه م مله ئاگره وه، جا ئه وانه ی هه ر له سهره تاوه دؤزه خی بوونه ده ئین: په روه ردگارا چو ن بچینه ناویه وه له کاتیکدا ئیمه له ئاگر پامان کردووه، وه ئه وانه شی هه ر له سهره تاوه به هه شتی بوونه به خیرای به ره و ئاگره که دهرؤن و ده چنه ناویه وه، ئینجا الله تعالی پپیان ده فهرمووی "به وانه ی که نه چوونه ناو ئاگره که وه" ئیوه گهر پیغه مبه رم بو تان ره وانه کردبوایه زیاتر به درؤتان ده خسته وه و سه رپیچیتان ده کرد "واتا ئه وه تا من قسه تان له گه ل ده که م و په یمانم لیوه رگرتوون گوپراهی لیم ناکه ن، ئه ی چو ن گوپراهی لی پیغه مبه رانتان ده کرد ئه گهر بو تان هاتبوایه" ؟).

(فهرمووده ی یه که م "ئیمام أحمد" و فهرمووده ی دووه م "أبو یعلی" رپوایه تیان کردووه و به کوئی رپنکاکیان ده بنه فهرمووده یه کی حه سه ن چونکه فهرمووده ی زؤری ترشایه تن بو ئه م دوو فهرمووده یه).

تیبینی: الشیخ "إسحاق" ئه صلی چواره می نه قل نه کردووه له نامه که یدا که "ابن القیم" باسی ئه وه ده کات که هه موو کرده وه کانی خوا به گوپره ی حیکمه تیه تی، سبحانه و تعالی هیچ کرده وه یه کی نیه بن حیکمه ت بن. (منیش به کورتی هیناومه).

پاشان الشیخ (واتا عبد اللطیف) رحمه الله، ووتی: لیره دا هه لوهسته بکه و وورد ببهوه لهه پروونکردنه وه جوانه، نهو (واتا ابن القیم) عوزری به کهس نه داوه تهنه نه بیته که توانای فیروون و پیگه یشتی به حق نه بووه له گه ل ئه وپه پری داواکردن و هه ولدان و ویست هه بوون بو، جا ئه م جوړه که سانه مه به ست پیاننه وه له ووته کانی (شیخ الإسلام و ابن القیم) و هاوشیوه کانیان (واتا که ده لئین ته کفیر ناکریت تاوه کو ئیقامه ی حوججه ی له سهر ده کریت مه به ستیان ئه م جوړه که سه یه که هه موو هه و لیک ددهات بو فیروونی عیلم به لام دهستی ناکه ویت، که چی له دونیادا هه ر به کافر داده نریت به لام له قیامه تدا عوزری هه یه و به کافر دانانریت و سزا نادریت به لکو تاقی ده کریتته وه، تاقی کردنه وه کهش وه کو ئیقامه ی حوججه وایه بویه دوا ی تاقی کردنه وه که ده چیتته به هه شته وه یان ده چیتته دۆزه خه وه)، به لام (العراقی) و برایه کانی که له سهر باطلن، گومان بو خه لکی دروست ده کهن که الشیخ (مه به ستی ابن تیمیة یان محمد بن عبد الوهاب) ه، که سی جاهیل ته کفیر ناکات، وه ده لیت ئه م که سه عوزری هه یه، جا ووته که به موجه لی باس ده کهن و پروونی ناکه نه وه (واتا به بی پروونکردنه وه وه کو ئه وه ی نه وه کانی شیخ پروونیان کرده وه به موجه لی باسی ده کهن و نایکه نه به موفه صه ل)، جا ئه م گومانه یان کردوه به قه لغانییک بو په تکرده وه ی ئایه ته کانی قورپان و فهرمووده کانی پیغه مبه ر، وه هیرش ده که نه سهر (به زمان، وه به کرداریش گهر بو یان بره خسی) به نده موه حیده کانی خوا، هه روه ک چو ن پیشینه کانی خو یان له گوړپه رستان وایان کردوه، وه چاره نووس و گه رانه وه هه ر بولای خوا یه، وه نهو حاکمه له نیوان به نده کانیدا لهو شتانه ی که خیلاف هه یه له نیوانیاندا... تاوه کو کۆتایی که الشیخ (عبد اللطیف) باسی کردوه رحمه الله.

(الشیخ إسحاق ده لئ): جا وورد ببهوه گهر تو یه کیکی له وانه ی داوا ی حق ده کات به به لگه وه، وه نه گهر تو یه کیکی له وانه ی که له سهر باطل سووره و ده یه وئ بو به لگه هیاننه وه له سهر شته باطیله کانی پشت به ووته موجه له کانی زانایان بهه ستی نهوا هیچ سهیر نیه (واتا هیچ سهیر نیه توشی گومرای و کوفرو سه رلیشیواوی بیت و خه لکیش توش بکه یت).

وصلی الله علی محمد النبی الأمی وعلی آله وصحبه أجمعین.

*** کۆتایی ***

مانگی "ذی الحجة" ی سالی "1312" ی کوچی، نه قل کراوه له سه رده ست و خه تی
نوسهر (واتا الشیخ إسحاق) رحمه الله تعالى، جا خوا پاداشتی خیری بداته وه
به رامبه رنه و کاره ی که له خزمه تی ئیسلام و موسلماناندا کردوویه تی.

به پینوسی "عبد العزیز الفوزان"

(عبد العزیز الفوزان نه و که سه یه که نه م نامه یه ی کوپی کردووه له سه رده ست و
خه تی الشیخ "إسحاق" ههروه ک له پیشه کی نه م نامه یه شدا ئاماژه م پیداو، جا خوا
پاداشتی شیخ ئیسحاق و نه ویش بداته وه به خیر، له گه ل شیخ الإسلام ابن تیمیة و
ابن القيم و محمد بن عبد الوهاب و عبد اللطیف).

جا له كۆتاييدا به (أهل الإرجاء والتجهم) ده ئۆيم سەيركەن چۆن نەووەكانى (الشيخ محمد بن عبد الوهاب) تىگەشتوون له كتيب و نامە و نوسراووەكانى شيخ محمد و تەواوى ئىمامەكانى بانگەوازى نەجدى (الأئمة الدعوة النجدية) چۆن گومانەكانى سەر و تەكانى (الشيخ) لادەدەن و ھەلپدەووەشپننەو، كەچى ئۆوھش كە ناوتان له خۆتان ناوہ سەلەفى كە تەنھا بانگەشەيە و ھەقىقەتى نىيە، بەشپۆھيەكى تر دەروانن له و تەكانى (الشيخ محمد) و نەووەكانى، ئەمە له كاتىكدا تەواوى كتيب و نامە و نوسينەكانيان خۆتان چاپى دەكەن و بۆلوى دەكەن و شەرحى دەكەن بە كتيب و بە دەنگ، جا ھەق بەدەن بە خەلكى مۆسلمان بەھۆى شەرحى نەووەكانىيەو له و تەكانى (الشيخ) بگەن يان بەھۆى شەرحى ئۆو له و تەكانى (الشيخ) بگەن ؟؟؟ ئايا نەووەكانى بەھەلە تىگەشتن له ووتەكانى (الشيخ) بەلام ئۆو وەكو خۆى تىگەشتوون ؟؟؟

وہ بە خوشك و برايانى مۆسلمان (موحد) دەئۆيم : با سوپاسى خوا بكەين كە دەبينين كەسانىك ھەميشە وانە و شەرحى كتيبەكان دەخوينن و بانگەشەى سەلەفەيت دەكەن و ھەميشە دەرگای مزگەوت و مائى زانايان بۆيان كراوھيە كەچى توشى گومرايى و كوفر بوونە، كەچى من و تۆى مۆسلمان بەم ھەموو ئاستەنگ و كۆسپەى كە دەخريئە پيشمان بۆ فيربوونى عىلمى شەرحى، كەچى سوپاس بۆ اللہ تعالى بە فەزل و منەتى خۆيەو ھيدايەتى داوين بۆ ئىسلامى راستەقىنە.

وصلی اللہ علی نبینا محمد و علی آلہ و صحبہ أجمعین.